

தேவையை உணர்; தீர்வு நிச்சயம்!

கிறோ தீர்வு!

ம.திருவள்ளுவர்

புதிய பார்வை, புதிய வாதத்தை, புதிய வாழ்க்கை
எனும் புத்துலகக் கோட்பாட்டின் தந்தை

இதோ தீர்வு!

ம. திருவள்ளுவர்

க
புத்தகாலயம்

4/2, சுந்தரம் தெரு, (நடேசன் பூங்கா அருகில்)

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 2431 4347

Email : info@karpagamputhakalayam.com

Website : www.karpagamputhakalayam.com

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்	:	இதோ தீர்வு!
நூலாசிரியர்	:	ம. திருவள்ளுவர்
மொழி	:	தமிழ்
நூல் வகை	:	தன்னம்பிக்கை
நூல் உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
பதிப்பு ஆண்டு	:	முதற் பதிப்பு : அக்டோபர் - 2007
பக்கங்கள்	:	112
நூல் அளவு	:	18.5 x 12.5 செ.மீ.
எழுத்து	:	11 புள்ளிகள்
தாள்	:	11.6 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
பைண்டிங்	:	கார்டுபோர்டு
நூல் வெளியீடு	:	கற்பகம் புத்தகாலயம் தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.
ஒளி அச்சு	:	விக்னேஷ்வர் கிராபிக்ஸ் சென்னை - 600 005. தொலைபேசி : 9940214836
முகப்பு வடிவமைப்பு :		ஓவியர் ஜானி தொலைபேசி : 9841496549
அச்சிட்டோர்	:	KVR பிரிண்டர்ஸ் 10/95, மேற்கு தெரு, அவ்வை நகர், சூளைமேடு, சென்னை - 600 094. போன் : 9382801812

விலை : ரூ. 35.00

முன்னுரை

வாழ்க்கையே தேவைகளின் திருவிழா தானே..
தேவைகள் இல்லாமல் - மனிதனால் வாழ முடியுமா என்ன?
ஆனால், அப்படிப்பட்ட தேவைகளாலேயே - மனிதனின்
வாழ்க்கை அலைக்கழிவாக மாறிவிட்டது.

வாழ்க்கையை அலங்கரிப்பதோ அலங்கோலப்படுத்து
வதோ “மனிதத் தேவைகள்” தான்... தேவைகளின் சுரங்க
மாகவே வாழ்க்கை திகழ்கிறது... எடுக்க எடுக்கக் குறைவில்லாத்
தேவைகள்...

மனித மனங்கள் தேவைகளின் சுரங்கங்களாகவும் அதே
நேரத்தில் தேவைகளே திருவிழாக்களின் அரங்கங்களாகவும்
திகழ்வதை யாராலும் மறுக்க முடியுமா?

உற்று நோக்கிப் பாருங்களேன்...

தீ... மனிதனின் தேவையானது

சக்கரம் - மனிதனின் தேவையானது

மின்சாரம் - மனிதனின் தேவையானது

வானொலி - மனிதனின் தேவையானது

செல்போன் - மனிதனின் தேவையானது

இல்லறம், வர்த்தகம், அரசியல், ஆன்மீகம் எல்லாம்...
எல்லாம்... எல்லாமே மனிதர்களின் தேவைகளாக வடிவெடுத்து
வலம் வருகின்றன...

இப்படி... தேவைகளாக - கருவெடுத்த எல்லாமே - பிறகு
தீர்வுகளாக... உருவெடுத்து திருவிழாக் காணுகின்றன அல்லவா...

மனிதனால் தேவைகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு அல்லது
தேவைகளைத் தூர்த்து விட்டோ போய் விட முடியுமா?

பொய் சொல்லாதீர்கள்..

தூர்த்து விடுவதாகச் சொன்னால் நீங்கள் மனிதனாக இருக்க முடியாது... தெய்வமாகவோ - முனிவனாகவோதான் முன்னிற்க முடியும்..

மாறாக. ஒரு தேவையைத் தீர்த்து விட்டு - மற்றொரு தேவையைச் சந்திக்கத் தயாராகி, அப்படி... வரிசை வரிசையாய் எழும் தேவைகளைத் தீர்க்க முற்படுவதுமே - ஒருவரை முழுமையாக்கும் இயற்கையின் சூத்திரமாகும்.

இயற்கையின் இந்த சுழற்சிச் சூத்திரத்தை - நடைமுறையில் நாம் சந்திக்கும் சூட்சுமத்தை இங்கே கண்டு நம்... கனவுகளையெல்லாம் நனவாக்குவோம்.

வர்த்தகமானாலும் சரி... விளையாட்டானாலும் சரி... போர்க் களமானாலும் சரி... ஆன்மீகமானாலும் சரி... அரசியலானாலும் சரி... மனிதத் தேவைகளே மாற்றங்களைத் தீர்மானிக்கின்றன..

அழும் குழந்தை தவழ்வதும், தவழும் குழந்தை எழுவதும்; எழும் குழந்தை நடப்பதும்; நடக்கும் குழந்தை ஓடுவதும்; ஓடும் குழந்தை குதிப்பதும், குதிக்கும் குழந்தை தாண்டுவதும்; தாண்டும் குழந்தை பறப்பதும்... பறக்கும் குழந்தை நிலவில் இறுங்குவதும்... நிலவில் இறங்கும் குழந்தை செவ்வாயில் உறங்க முற்படுவதும் மனிதத் தேவைகளாக மலர்ந்து, மணம் வீசும் நந்தவனமாக மனித வாழ்வை மாற்றி உன்னதத்தை நோக்கிச் செலுத்தும் உந்து சக்தியாகத் திகழ்கின்றன. அதனால் தேவைகளால் ஆன திருவிழாவாகவே வாழ்க்கை முகம் காட்டுகிறது..

வாருங்கள் நண்பர்களே... நம் தேவைகளைத் தீர்மானிப்பதன் மூலம்... நம்மை நாமே தீர்மானித்துக் கொள்வோம்... திருவிழாக் காண்போம்! தினந்தோறும் கொண்டாடி மகிழ்வோம்!!

தொலைபேசி : 9842778244

- ம. திருவள்ளுவர்

B-203, ஆத்ரேயா அபார்ட்மெண்ட்ஸ்,
வில்லியம்ஸ் ரோடு, கண்டோன்மெண்ட்,
திருச்சி : 620001.

“தேவையை உணர்
தீர்வு காண்பாய்!” - இதுதான்
இந்த நூலின் தாரக மந்திரம்.

ஒரு கேள்வி

நம்மில் எத்தனை பேருக்குத்
தேவைகளே இல்லை?

யாரெல்லாம் தமக்குத் தேவைகள் ஏதும்
இல்லை என்று கருதுகிறீர்களோ...

அவர்களெல்லாம் வணக்கத்துக்குரியவர்கள்.

ஏனெனில் “தேவையே இல்லாதவர்கள்” தெய்வங்கள்!

இவர்கள் ஒரு வகை.

★ ★ ★

இனி...

“எங்களுக்குத் தேவை இருக்கிறது...

ஆனாலும் அவற்றைத் தீர்ப்பதில் எங்களுக்கு
எந்தச் சிக்கலும் இல்லை. ஏனெனில் நாங்கள் எங்கள்
தேவைகளைத் தீர்க்கும் வழிகளை அறிந்திருக்கிறோம்...

எனவே, எங்கள் வசம் எங்களின் தேவைகளுக்கான
தீர்வுகள் எப்போதும் உண்டு” - என்று கூறும்...

நம்மில் பலர் இரண்டாம் தெய்வங்கள்!
இவர்கள் இரண்டாம் வகை!
இவர்களுக்கும் என் வணக்கங்கள்

★ ★ ★

அடுத்ததாக...

“எங்களது தேவைகள் ஒன்றா இரண்டா...
எடுத்துச் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு ஏகப்பட்ட
தேவைகள்... ஏதோ சில அவ்வப்பொழுது தீர்ந்து
கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அவை தீரத் தீரத் திருப்திதான்.
என்றாலும் எதுவும் தீரவில்லையே என்னும் கவலையோ
வருத்தமோ எதுவும் பெரிதாய் இல்லை...”

எனக் கூறும் பலர் உத்தமர்கள்.
இவர்களுக்கும் என் வணக்கங்கள்.
இவர்கள் வேறொரு வகை!!!

★ ★ ★

இனி...

“எங்களின் தேவைகள் அதிகம்.”
என்றாலும் எதுவும் தீர்ந்தபாடில்லை

“எதிலும்.. ஏதாவது கொஞ்சம்...
எப்போதும் மிச்சமிருக்கிறது” என்னும் வருத்தம்
உள்ளவர்கள் மட்டும் இனி வாசிக்கலாம்..”

உங்களுக்கான தீர்வுகள் உள்ளே இருக்கின்றன!

★ ★ ★

“தேவை நிறைய இருக்கிறது” - என்கிறோமே
எதை நாம் ‘தேவை’ என்கிறோம்?
கொஞ்சம் பார்ப்போமா?

“எது இல்லாமல் - நீங்கள் - உயிரோடிருக்கவோ -
உயர்வதற்கோ முடியாது - என்று
நீங்கள் உளமாற உணர்கிறீர்களோ...
அதுவே உங்களின் தேவை” - எனப்படும்!

இதில் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டிய வார்த்தைகள்

1. “உயிரோடிருக்கவோ அல்லது
உயர்வதற்கோ” ...

2. “எது இன்றி உங்களால் இயலாது” என
என நீங்கள் உளமாற உணர்கிறீர்களோ...
அதுவே உங்கள் “தேவை” எனப்படும்!

ஆக...

தேவை என்பது...

உங்களின் இருப்புக்கோ
அல்லது வளர்ச்சிக்கோ
உதவுமென்று - எதை நீங்கள் ஆழமாக
நம்புகிறீர்களோ அதுவே உங்களின்
“தேவை” எனப்படுகிறது.

★ ★ ★

தேவை என்றால் என்னவென்று போதுமான அளவு புரிந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

சரி...

“உங்கள் தேவை” - எதுவென்று இப்பொழுது உங்களால்
சொல்ல முடியுமா?

சொல்லித்தான் பார்ப்போமே...

படிப்பு...
வேலை...
பணம்...
பதவி...
புகழ்...
புடவை...
வாகனம்...
வீடு...
செல்வாக்கு...
உடல் நலம்...
வெகுமதி...
நிம்மதி...

இவற்றுள் ஏதோ ஒன்றாகவோ
அல்லது...

இதன் அடிப்படையில் அமைந்த
வேறு பல விஷயங்களாகவோ இருக்கலாம்.

அப்படித்தானே...

சரி...

இவற்றுள் ஏதோ சில - நம் தேவைகளாக
இருந்தும்

**அவற்றை
அடைவதில் நமக்கு
என்ன தடை?**

எனப் பலமுறை சிந்தித்திருந்தாலும்

இப்போது இங்கே

சற்றே அமைதியாக... ஆழமாக
சிந்திப்போமே!

**சிந்தனையைத் தூண்டவே -
இந்தச் சின்னச் சின்ன பக்கங்கள்...
வாசியுங்கள் - யோசியுங்கள்!**

உங்கள் - வாழ்க்கை
வளம்பெறக் காண்பீர்கள்!!

★ ★ ★

வேறொன்றுமில்லை,
உங்கள் தேவையை நீங்கள் நிச்சயமாக

**அறிந்திருக்கிறீர்கள்
ஆனால் அதை அடைவதற்கு
அதுமட்டுமே போதாது....**

நீங்கள் சில முயற்சிகளையும் செய்வீர்கள்...
ஆனால் அதுவும் போதாது...
ஏன் தெரியுமா?

“தேவையை அறிந்த நிலையில்” நிகழும்
 உங்கள் முயற்சிகளுக்கு ஆற்றல்
 குறைவாகவே இருக்கும்.
 அப்புறம் என்ன செய்வது என்கிறீர்களா? இதோ...

“நீங்கள் உங்கள் தேவையைப்
 புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்களா?” என்று ஒரு கணம்
 உங்களை நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்...

புரிந்து கொள்வதா... அது எப்படி?

புரிந்து கொள்வது பற்றி சிறிது நேரத்தில் பார்ப்போம்.

கணிப்பொறி பற்றி முதல் முதலாக யாரோ
 உங்களுக்குத் தகவல் தந்திருக்கிறார்கள்
 என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
 அவர் மூலமாக
 கேள்விப்பட்டவுடன் - நீங்கள் கணிப்பொறி
 பற்றி அறிந்து கொள்கிறீர்கள் என்று பொருள். அந்த

“அறிதல்” நிலையில்

உங்களுக்குள் ஒரு ஆவல் பிறக்கும். உங்களுக்கும் “ஒரு
 கணிப்பொறி வேண்டும்” என்ற எண்ணத் தொடங்குவீர்கள்...
 அது வெறும் “முதல் எண்ணம்,” அவ்வளவுதான்

இந்த நிலையில் அந்த கணிப்பொறியைப்
 பெறுவதற்கு நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளும்
 முயற்சிகள் “ஏனோதானோ”
 என்றுதான் இருக்கும். அந்த முயற்சிகளின் ஆற்றல் போதுமானதாக
 இருக்காது! வீச்சு, வேகம், விவேகம் எதுவும்
 இருக்காது. எப்போதாவது

அந்த எண்ணம் எழும்... அதை
யாரிடமாவது வெகு சாதாரணமாக! வெளிப்படுத்துவீர்கள்.
ஆனால்

அவர்களும் ஏனோ தானோவென்று
ஒரு வழி காட்டுவார்கள். நீங்களும் “சரி...” பிறகு
பார்த்துக் கொள்ளலாம். “இப்போது என்ன
அவசரம்?” என்று உங்களுக்குள்ளேயே கேட்டுக்கொண்டு
முயற்சியை ஒத்திவைத்து விடுவீர்கள்.

இந்த நிலை ஏன் தெரியுமா?

உங்கள் முயற்சியானது
உங்கள் “தேவையை” - “அறிந்த நிலையில்” மட்டுமே
நிகழ்வதுதான் காரணம்!

“சரி அடுத்து என்ன செய்வது” - என்கிறீர்களா?
தேவையைப் “புரிந்துக் கொள்ளத்” தொடங்குங்கள்.

★ ★ ★

புரிதல் என்றால்?

அறிந்து கொண்ட தகவல்களைப் பற்றி - நமக்குநாமே
சுயமாக சிந்தனை செய்து ஒருமுடிவுக்கு வருதல்...

எடுத்துக்காட்டாக அதே கணிப்பொறி...
கணிப்பொறியைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட
செய்திகளை வைத்து...

இந்த கணிப்பொறியை நான் எனது பணிக்குப்
பயன்படுத்த முடியுமா?
என்னென்ன பயன் விளையும்?
நேரத்தைச் சேமிக்கவோ, வியாபாரத்தை அதிகரிக்கவோ,

உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கவோ, தரத்தை
மேம்படுத்தவோ, விலைகளைக் குறைக்கவோ
கணிப்பொறியின் செயல்பாடு - எனக்கு உதவுமா?

அதன் “விலை” என்ன?
எனக்குக் கட்டுபடியாகுமா?
அதை வாங்குவதால் ஏற்படும் பயன்,
அதை வாங்குவதால் ஏற்படும் செலவை விட
அதிகமாய் இருக்குமா?

அதனால் - என் செயல்பாட்டில் மேம்பாடு ஏற்படுமா?
வளர்ச்சி ஏற்படுமா?

எனப் பல்வேறு கேள்விகளைக் கேட்ட பின்னர் “அது தேவை
தான்” என முடிவுக்கு வருவதையே
“புரிதல்” என்னும் வார்த்தை குறிக்கிறது.

இப்போது சொல்லுங்கள்
உங்கள் தேவைகளை நீங்கள் இப்படிப் புரிந்து
வைத்திருக்கிறீர்களா?
அது புடவையேயானாலும் சரி!

இவ்விடத்தில்
அறிதலுக்கும் - புரிதலுக்கும் முக்கியமான
வேறுபாட்டை மேலும் புரிந்து கொள்ளுதல்
அவசியம் எனக் கருதுகிறேன்.

“அறிதல்” - என்பது வெளியிலிருந்து பெறப்படுவது
அது புறம் சார்ந்தது.

“புரிதல்” - என்பது உள்ளுக்குள்ளேயே நிகழ்வது;
இது அகம் சார்ந்தது.

- அறிந்த ஒன்றை -

நமது மனதுக்குள் இட்டு

அலசி ஆய்ந்து பொருத்தமான ஒரு கருத்தை உருவாக்கிக்
கொள்வதையே “புரிதல்” என்கிறேன்.

இனி...

முதலில் இருந்ததை விட இப்போது

உங்கள் முயற்சிகள் - **குறிப்பானதாய்,**

தீர்மானமானதாய் - தீவிரமானதாய்

இருக்கும்;

என்றாலும் - அதுவும்

அதனை அடைவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை

வெகுவாக விரைவு படுத்துவதில்லை! வேறு என்ன
செய்வது என்கிறீர்களா?

★ ★ ★

புரிந்து கொண்டபின் தொடர வேண்டிய அடுத்த நிலை

“உணர்தல்...”

“உணர்தல்” - என்றால்?

உருப்படியான கேள்வி இது!

தேவையை அறிந்தாயிற்று

அறிந்தபின் புரிந்தாயிற்று

புரிந்த பின் - நிகழ்வதுதான்

உணர்தல்!

“இனிப்பை” - அறிந்தால் போதுமா?

புரிந்தால் போதுமா?

உணர்ந்தால் தானே - இனிப்பின் தன்மை பற்றிய உண்மை
நிலை தெரியும், உள்ளத்தில் தெளிவு பிறக்கும்!

“வலியை” -

உணர்ந்தால் தானே - அது
நிஜமாகும்.

ஆக...

உணர்தல் என்றால் - நாமே

அனுபவிப்பது...

ஒன்றைச் செய்து பார்த்து...

அனுபவமாக ஆக்கிக் கொள்வது!

அல்லது கண்களை மூடி

கற்பனையில் - ஒரு

செயலின் அழுத்தத்தை

ஒரு காட்சியாகவே கண்டு

“வலியை” - உணர்வது...

★

பார்த்தலும்

கேட்டலும் நமக்குள் ஏற்படுத்தும்

அழுத்தத்தை விட

“உணர்தல்” தரும் அழுத்தம்

அதிகமானது!

உறுதியானது!

இப்படியாக... உங்கள் தேவையை

ஒரு தாகமாக

ஒரு பசியாக

ஒரு வலியாக

உணரத் தொடங்கும் போது - உங்களுக்குள் அது
ஏற்படுத்தும்

உந்துசக்தியானது ஈடு இணையற்றது...

- ★ அந்த உந்து சக்தியே
உங்களின் தன்முனைப்பை
உயர்த்தும்! அந்த “விசை”
மிகவும் ஆற்றல் மிகுந்தது...
அது உங்களை சரியான திசையை
நோக்கி இட்டுச் செல்லும்.

அந்த தன்முனைப்பே - உங்களின்
தனித்தன்மையைக் கண்டெடுக்க உதவும்.
அந்தத் தனித் தன்மையே - உங்களுக்குள்
தீராத தேடலைத் தரும்.

- ★ அந்தத் தேடலே
உங்களுக்கான திசைகளையும் தீர்வுகளையும் காட்டும்;
அந்தத் தீர்வுகளே உங்களை
உங்களுக்குப் பொருத்தமான ஒன்றைத்
தேர்ந்தெடுக்கச் செய்யும்...

★ ★ ★

“வலிவந்து தானே - வழி பிறக்கும்” - எனும்
வாசகமும் இதைத் தான் உணர்த்துகிறது.

**No Pain - No gain! - என்பதன் பொருளும்
இதுவே!**

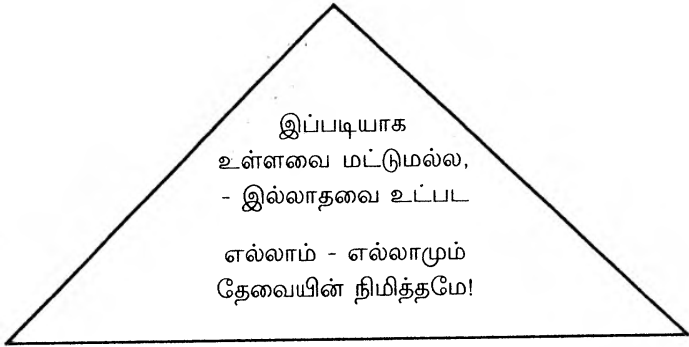
தேவையின் நிமித்தமே எல்லாம்!

- ★ தீ
★ சக்கரம்
★ சடங்குகள்
★ சம்பிரதாயங்கள்

அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள்
 அற்புதங்கள்
 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
 பொருளாதாரச் சிக்கல்கள்
 அரசியல் தீர்வுகள்
 சமூக அவலங்கள்
 ஆண்
 பெண்
 குழந்தை

புல்
 பூண்டு
 மரம்
 செடி
 கொடி
 பறவை
 விலங்கு
 மனிதன்...
 நிலம்
 நீர்
 நெருப்பு
 காற்று
 ஆகாயம்

கனவுகள்
 கற்பனைகள்
 காகிதங்கள்...

- ★ ஐம்புலன் - கேட்கக் கேட்க
ஐம்பூதம் - கொடுக்கக் கொடுக்க.

தேவை

என்னும்
ஒன்றே இரண்டாய் உடைந்து கிடக்கிறது...

ஒரு புறம் வறுமையாய்
மறுபுறம் வளமையாய்...

தேவையே தீர்வாய் திரள்வதும்...
தீர்வே - தேவையாய் மிரள்வதும்

இயற்கையின் இயல்பாகி நிற்கிறது!
அதுவே

இயற்கையின் நியதியாயும் நிற்கிறது!!

இன்னும் ஒரு படி ... மேலே போனால்
இருப்பே - இன்மை போல் காட்சியளிக்கிறது...

கானல் நீர் போல தேவையும்
ஒரு தோற்றப் பிழையாகிப் போனது...

அதனாலேயே...

தேவையைத் திண்டாட்டமாய்ப் பார்க்கிறோம் நம்மில் பலரும்!

★ ★ ★

நானோ

**புதிய பார்வைக்காரன்
புதிய வார்த்தைக்காரன்
புதிய வாழ்க்கைக்காரன்**

எதையும் புதிதாய்... எப்போதும்
புதிதாய்ப் பார்க்கும்
புதியவன் நான்...

எனவே தான் நான் காண்கிறேன்;
திண்டாட்டத்தில் கொண்டாட்டத்தை!

ஆமாம் தேவை - என்பது - திண்டாட்டமல்ல;

அது கொண்டாட்டம்!

எனவே தான்...

தேவையைத் “திருவிழா” என்கிறேன்!

★ ★ ★ ★ ★

தேவையேயில்லா மனிதனை
தேவையேயில்லா வீட்டை
தேவையேயில்லா நாட்டை
தேவையேயில்லா உலகை யாரேனும்
காட்ட முடியுமா?

அது

மயானமாய் தான் இருக்கும்!
அல்லது

பாலைவனமாய் இருக்கும்!!

ஆதலினால் தான் சொல்கிறேன்...

“தேவையே எல்லாம்...

எல்லாம் தேவையே!”

நமக்குத் தேவை எது?

- வெற்றியா?
- மகிழ்ச்சியா?
- நலமா?
- வளமா?

தேவையே “முதல்”

தேவையே “அசல்”

தேவையே “தேடல்”

தேவையே “இலக்கு”

தேவையே “கனவு”

தேவையே “முயற்சி”

தேவையே “நம்பிக்கை”

தேவையே “உழைப்பு”

தேவையே “வெற்றி”

தேவையே “மகிழ்ச்சி”

தேவையே “திண்டாட்டம்”

தேவையே “கொண்டாட்டம்.”

தேவையே “சிக்கல்”

தேவையே “தீர்வு”

தேவையே “பசி”
 தேவையே “ருசி”
 தேவையே “தாகம்”
 தேவையே “காதல்”
 தேவையே “வாழ்க்கை”
 தேவையே “தெய்வம்!”

எல்லாம் அதுவே - என்பதால் தான்
 அது கொண்டாடப்படுகிறது!

எப்போது கொண்டாடப்படும். தெரியுமா?

தேவையது

- (1) தீர்ந்து போகும் போதும்!
- (2) துர்ந்து போகும் போதும்!!

தேவையை இரண்டு முறைகளில் அணுகலாம்

- (1) துர்த்து விடுவது!
- (2) தீர்த்து விடுவது!

தேவையைத்

துர்த்து விடவோ... அல்லது தீர்த்து விடவோ...

“தேவை” - “முனைப்பு” - “தன்முனைப்பு”

“தன் முனைப்பு”

எப்போது வரும்?

- (1) தேவையை உணரும்போதும்!
- (2) தன்னைத் தானே மதிக்கும் போதும்!
 தானே வரும் “தன் முனைப்பு”

தேவையை உணர்தல்

உணர வேண்டுமா?
புரிய வேண்டும்!

புரிய வேண்டுமா?
அறிய வேண்டும்!

அறிய வேண்டுமா?
பயில வேண்டும்!

பயில வேண்டுமா?
தேட வேண்டும்!

தேட வேண்டுமா?
ஊக்கம் வேண்டும்!

ஊக்கம் வேண்டுமா?
உந்து சக்தி வேண்டும்!

உந்து சக்தி வேண்டுமா?
அதற்கு...

உள்ளத்துள் ஓயாது எரியும் “அக்னி” வேண்டும்
உன்னதம் நோக்கி - உயரத்துடிக்கும் எண்ணம் வேண்டும்!

அந்த எண்ணமே திண்ணமாய் உருப்பெற வேண்டும்.

சிறுமையில்
நிறைவுறா நெஞ்சம் வேண்டும்!

பெருமையை நோக்கி
பீடு நடை போடும்
பயணம் மேற்கொள்ளும் வல்லமை வேண்டும்.

அதற்கு அதிருப்தி, அவமானம் - அனைத்தையும்
தாங்கும் சக்தி வேண்டும்.
அவையே மேம்பாட்டிற்குத் தூண்டுகோலாய் அமையும்!

★ ★ ★

★ வலி வந்தால் தானே வழிப்பிறக்கும்!

உந்து சக்தி வேண்டுமா?

பெற...

பசித்திருந்து, தனித்திருந்து, விழித்திருந்து

பார், கேள், தட்டு...

சிந்தி ..., சிந்தி ...

சிகரம் தொடும் வரை சிந்தி

சிந்தாதிரு..

சிதறாதிரு!

சிறகை விரி!

சிகரம் தொடு!

தன்னை மதிப்பது எப்படி?

தன்னை மதிப்பது எப்படி?

தன்னை நேசிப்பதன் மூலம்!

தன்னை நேசிப்பது எப்படி

தன்னை நம்புவதன் மூலம்?

தன்னை நம்புவது எப்படி?

தன்னை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம்!

தன்னை அறிவது எப்படி?

தன்னை ஆய்வது மூலம்!

நம்மை நாமே - ஆய்வோம் அறிவோம்; நம்மை நாமே
நம்புவோம், ஏற்றுக் கொள்வோம் நம்மை நாமே
நேசிப்போம் மதிப்போம்!

மதிப்பதன் மூலம்
மாண்புறுவோம்!

★ ★ ★

என்னைப் பொறுத்தவரை...

நன்றாக சிந்தித்துப் பாருங்கள்

★ ★ ★

இதைவிட விறுவிறுப்பாக
வாழ்வை
வேறெப்படி வரையறுக்க முடியும்?

**தேவையே தெய்வம்
ஆமாம்**

Need is God!

எப்படி என்கிறீர்களா?

தேவையே - தீர்வாய் உருவெடுக்கிறது...

★ ★ ★

உருவாகும் தேவையே உருவாக்கவும் செய்கிறது!

ஆமாம்

இன்மையே - இருப்பாகிறது...

Nothingness becomes Everything!

தேவையே தெய்வமென்கிறேன்...

ஏன் தெரியுமா?

தேவையில்லாமல் ஏதுமில்லை!

அதே நேரத்தில்...

“தேவையே இல்லை” எனில்

எதுவுமே

தேவை இல்லை!

... இல்லையா?

தீர்வைத் தேடியே -

தேவை பிறப்பெடுக்கிறது...

அதே போல

தேவையை நாடியே -

தீர்வும் உருவெடுக்கிறது!

★ ★ ★

விளையாட்டாகவே நடக்கிறது வாழ்க்கை!

★ ★ ★

தேவையைத் தீர்வும்

தீர்வினைத் தேவையும்

தொட்டு விளையாடும்

கபடி

விளையாட்டாகவே இருக்கிறது வாழ்க்கை!

... அல்லவா

“இன்மை உணரப்படும் போது அதுவே இருப்பாக
மாறிவிடுகிறது” ஆனால்
இன்மையும் சரி - இருப்பும் சரி இன்னும் நம்மால்
முழுமையாக உணரப்படாமலேயே இருக்கிறது

★ ★ ★

தேவையே கருவாக
தேவையே எருவாக
தேவையே உருவாக
தேவையே திருவாகத் திகழ்கிறது!

★ ★ ★

மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன்...
தேவை இல்லாமல் ஏதும் இல்லை!
உண்மைதான்... அதே நேரத்தில்

தேவை இல்லை எனில்
எதுவுமே தேவை இல்லை!

No Need!

Then

No seed

★ ★ ★

No Need

Then

No thing.

★ ★ ★

No Need
Then
No God!

★ ★ ★

Because-

Need is God!
It's Needless to say that
Need provides you everything... and also
Need breeds Needs!

& Need breeds deeds too...

தேவையில்லையேல்
விதை இல்லை!

தேவையில்லையேல்
பொருள் இல்லை!

தேவையில்லையேல்
தெய்வமில்லை!

தேவையில்லையேல் எதுவுமே
தேவை இல்லை!

தேவை உண்டெனில் - எல்லாமே
தேவை தான்!

ஏனெனில்
தேவையே தெய்வம்!
உண்டென்றால் அது உண்டு.
இல்லையென்றால் அது இல்லை!

சொல்லத் தேவை இல்லை...
தேவையே அனைத்தையும் தருகிறது!

தேவையே தேவைகளைப்
பெற்றெடுக்கிறது!
தேவையே தீர்வுகளையும்
பெற்றெடுக்கிறது!

உற்று நோக்கினால்
ஒன்று புரியும்... பிடிபடும்...

இன்மையிலேயே இருக்கிறது எல்லாம்!

★ ★ ★

இல்லாததிலேயே இருந்தது எல்லாம்
இல்லாததிலேயே இருக்கிறது எல்லாம்
இல்லாததிலேயே இருக்கும் எல்லாம்!

★ ★ ★

இருந்தும் - இல்லாமலிருப்பதிலேயே-இருக்கிறது எல்லாம்!

★ ★ ★

இன்மை உணர்வே -
இருப்பைத் தேடிச் கண்டடையச் செய்கிறது...

★ ★ ★

இன்மை - உணரப்படும் போதுதான்
இருப்பும் உணரப்படுகிறது
இன்னும் ஒரு படி மேலே போனால்...
இருப்பதால் தான்... இன்மை உணர்வே ஏற்படுகிறது...

வெயில் இருப்பதால் தானே -
நிழலின் அருமை உணரப்படுகிறது

★ ★ ★

இருக்கும் வரையிலும் இருக்கும் இன்மையும்...

★ ★ ★

ஒருபொழுது... இன்மை உணரப்படுவதாலேயே...

மறுபொழுது... இருப்பு உணரப்படுகிறது!

★ ★ ★

ஒன்றின் தேவையே - இன்னொன்றாகப் பரிமளிக்கிறது...

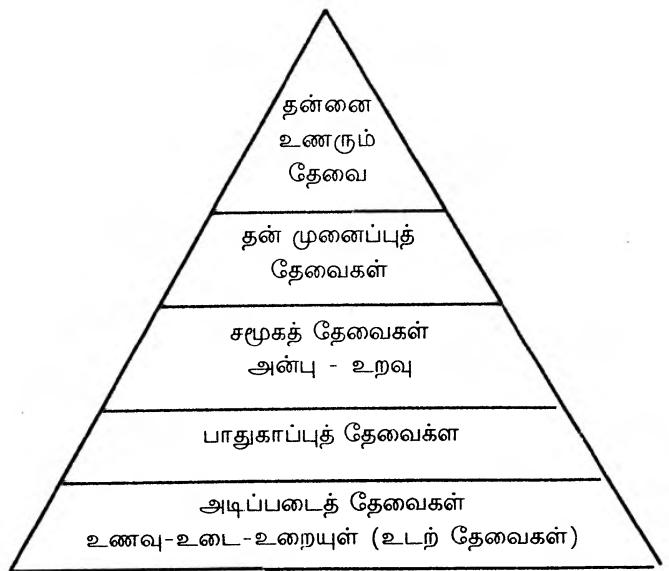
இன்னொரு தேவையே...

மற்றொன்றாய் பரிமளிக்கிறது!

★ ★ ★

தேவையின் நிமித்தமே எல்லாம்!

★ ★ ★

- மாஸ்ஸோ -

(உளவியல்)

மனிதனின் - “முதல் தேவை”

உண்ண உணவு
உடுத்த உடை
இருக்க இடம் - போன்ற

உடல் சார்ந்த அடிப்படைத் தேவைகள் அனைத்தும்
தீராமல் இவனால் வேறு எதையும் எண்ணிக் கூடப்
பார்க்க முடியாது. ஆனால் இவை யாவும் தீர்ந்த உடனேயே
அடுத்த நிலை தேவைக்குத் தாவி விடுவான் மனிதன்...
இது தான் மனிதனின் இயல்பு...

**மனிதனை இடைவிடாமல் இயக்கிக்
கொண்டிருப்பவை அவனது
தொடர் தேவைகளே! என்றால் அது முற்றிலும் உண்மை.**

மனிதனின் - “இரண்டாம் தேவை”

கிடைத்ததைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அக்கறையில்
எழுவதே அடுத்த தேவை. தன் உடமையையும் - உரிமை
யையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் துடிப்பு அது. இந்தத் தேவை
எழுந்ததுமே தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அனைத்து
முயற்சிகளிலும் அவன் முனைப்போடு ஈடுபடுவான்.

எனவே தான், பலரும் நிரந்தர வருமானம் தரும்
வேலைக்கும், சொந்த வீட்டுக்கும், ஆயுள் காப்பீட்டுக்குமான
முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். இவையெல்லாம் மனிதனின்
பாதுகாப்புத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் முயற்சிகளே ஆகும்.

இந்த முயற்சிகளே உழைப்புகளாக உருமாறுகின்றன.

இந்த உழைப்பே - வாழ்வாக வடிவுறுகிறது.

ஆமாம்... தேவைகளே ஒரு மனிதனின்

வாழ்க்கையை வடிவமைக்கின்றன!

மனிதனின் - “மூன்றாம் தேவை”

“பாதுகாப்பை” உறுதி செய்து கொண்டதும் தமது “உறவை” பலப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறான் - மனிதன்.

அதற்காகப் பல்வேறு சடங்குகளையும் -

சம்பிரதாயங்களையும் கட்டமைத்துக் கொள்ளும்

மனிதன் “ஒரு சமூக விலங்கு” என்பதை இங்கே

நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். **உறவில்லாமல் -**

உணர்வில்லாமல் அவனால் ஒரு போதும் நிலைத்த

இன்பத்தைப் பெறமுடியாது.

குலதெய்வம், திருவிழா, காதுகுத்து, மஞ்சள்

நீராட்டு, திருமண வைபவம், மொட்டையடித்தல்,

மாவிளக்கு - என - மனிதன் ஏற்பாடு

செய்து கொள்ளும் சம்பிரதாயங்களும் சடங்குகளும்

அவனது உறவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்கின்றன.

இத்தகைய நிகழ்வுகளின் போது உற்றார், நண்பர்கள்

எனப் பலருக்கும் அழைப்பு வைத்து - விருந்து நிகழ்த்தி

வெகுவாகக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். கடன் வாங்கிக்

கூட இத்தகைய விழாக்களை நடத்துவதில் மனிதன்

குறியாய் இருக்கிறான். இப்படியாக மனிதன் தனது

சமூக - அன்புத் தேவைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு முன்னேறுகிறான்..

மனிதனின் நான்காம் தேவை

“தன்முனைப்பு”, “தன்மானம்” மற்றும் “ஆணவத்” தேவைகள் அடுத்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுகின்றன.

தம் சுற்றத்தார், நண்பர் - எனப் பலரையும் விட **தான், சற்றே முக்கியமானவன்** அல்லது ஒருபடி மேலானவன் என்னும் தன்முனைப்பின் விளைவாக - சில சங்கங்களில் பொறுப்பேற்பான், சில சமூக சேவைகளை முன்னின்று நிகழ்த்துவான், சிலருக்குப் பண உதவியோ, பொருள் உதவியோ செய்வான். கட்சியில் சேர்வான்... இப்படியாகத் **தனது திறமைக்கும் ஆர்வத்திற்கும் ஏற்பப் பல்வேறு செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டு அவற்றை முன்னின்று நடத்தித் தன் முனைப்புக்குத் தீனி இடுவான்.**

ஆனால் “தன் முனைப்பு” சற்றே அதிகமாகி அதுவே ஆணவமாக உருவெடுத்து விட்டால் அங்கு தான் ஆபத்தும் உருவாகிறது. அவன் - ஒரு எதிர்மறையாளனாக - வில்லனாக, விரும்பத்தகாத செயல்களின் மூலம் தன் பெயரை நிலைநாட்ட முயல்பவனாக மாறி விடுவான். அப்போது அவன் பலராலும் வெறுக்கப்படுபவனாக மாறிவிடுவான்... அவன் - பிறர் சொல்வதையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ள மாட்டான். தான் தோன்றித் தனமாக செயல்பட்டுத் தன்மதிப்பை இழப்பான்... எனவே தான் “ஆவணங்கொண்டவன் அழிவான்” என்று ஆன்றோரும் உரைக்கிறார்கள்.

மனிதனின் ஐந்தாம் தேவை

தன் முனைப்பில் நிறைவு பெரும் மனிதன், தனது முழு திறமையையும் வெளிப்படுத்தி - தன்னால் ஆன உதவிகளால் பிறருக்குப் பயன்பவான். அதன் மூலம் - தனது தனித்தன்மையை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளும் நிலைதான் இது.

இந்த நிலையில் ஒருவன் - தன்னை முழுமையாகத் தனக்குத் தானே அடையாளம் கண்டுகொள்வதோடு உலகுக்கும் தன்னை அறிமுகம் செய்து விடுவான்.

இதுதான் தன்னை முழுமையாக தானே தரிசிக்கும் நிலை... இந்த நிலைதான் இறந்த பின்னும் இறவாப் புகழெய்தி நிலைக்கும் நிலை. இந்த நிலையை நோக்கியே ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது புனிதப் பயணத்தை மேற்கொள்கிறான்.

நன்றாக உற்று நோக்குங்கள் நண்பர்களே ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்த உயர்நிலையை அடையும்போது தேவையே அற்றுப் போகும் தெய்வநிலையை எய்தி விடுகிறான் என்பதை உளமாற உணரமுடிகிறதல்லவா? இவ்வாறாகத் தேவைகளால் நிறைந்த குறை மனிதன் சிறிது சிறிதாக முன்னேறி - தேவையற்ற நிறை நிலையை அடைவதில் பெருமைக் கொள்கிறான்... இதுவே உன்னத நிலை, இதுவே நிலைபெறும் நிலையாகும். இப்படிப்பட்ட பெருமை மிகு நிலையை அடைய-ஒருவன் பெருந்தன்மைகளால் நிறைய வேண்டும்...

பெருந்தன்மை - வந்துவிட்டால்

அதுவே பக்குவ நிலையாகும்!

பக்குவ நிலை அடைந்தால் - அவன் பயன்படத்

தொடங்குகிறான். பயன்படுவதால் அவன் “மதிப்பில்”

உயர்கிறான். அவன் மதிக்கப்படுவதால் அவனது சுயத்திற்கும்
சூழலுக்குமான ஊடாட்டம் இனிமைபெறும்.

**விதை ஒன்று, கனிதரும் விருட்சமாய் விரியும் நிலை...
இதுவேயாகும்!**

**காசோலை ஒன்று காசாக மாறும்
உண்மை நிலையும் இதுவே!!**

மாஸ்லோ கண்ட
இந்த ஐந்து அடுக்குத் தேவைகளை...

அல்டர்ஃபர்
மூன்று அடுக்குகளாக மாற்றி
அமைத்தார்...

அது...
உயிர்ப்புத் தேவை
உறவுத் தேவை
உயர்வுத் தேவை

எனப்
பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

**இந்த மூன்று அடுக்குகளில்
இப்போது நீங்கள்
எந்த அடுக்கில் இருக்கிறீர்கள்
என்பதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள்!**

பிறகு தேடலைத் தொடங்குங்கள்
“தேவை என்ன?” - என
ஐமுறை உங்களுக்குள்ளேயே கேட்டுப் பாருங்கள்
விடை கிடைக்கும்!

உங்களின் தேவை என்ன?

அதை அடையத் தேவை என்ன? - ஏதோ ஒன்று!

அதை அடையத் தேவை என்ன? - ஏதோ வேறொன்று!!

அதை அடையத் தேவை என்ன? - ஏதோ மற்றொன்று!!!

அதை அடையத் தேவை என்ன? - எனப் -

பாருங்கள்

கேளுங்கள்

தேடுங்கள்

தேவையை உணருங்கள்

தேடலைத் தொடங்கு... தீர்வுகள் பலவும் தென்படும்...

அவற்றிலிருந்து ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள்

விருப்பம் - பொருத்தம்...

இரண்டையும் இணைத்து

இனிய முடிவெடுங்கள்

இனிதே செயல்படுங்கள்

திண்ணம் - திட்டம் - திட்டம்

மூன்றையும் இணைத்து

முனைப்போடு செயல்படுங்கள்

முன்னேறுங்கள் - பிறகென்ன

சிகரம் தொடர் சிறப்பெய்துவீர்கள்!

எடுத்துக்காட்டாக...

1. உங்களின் தேவை என்ன?

ஒரு கார்...

2. அதைப் பெற என்ன தேவை?

3 லட்சம்...

3. அதைப் பெற என்ன தேவை?
வங்கிக் கடன்
4. அதைப் பெற என்ன தேவை?
வருமானவரிச் சான்றிதழ்...
அல்லது சொத்து உரிமங்கள் மற்றும்
போதுமான வருமானத்துக்கான அத்தாட்சிகள்...
5. அதைப் பெற என்ன தேவை?
முறையான வரவு - செலவுத் திட்டம்
சிக்கனம் - சேமிப்பு...

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டின் படி... இன்னும்
இரண்டு ஆண்டுகளில் கார் வாங்கத்
தீர்மானித்துக் கொண்டால் இன்றிலிருந்தே
உங்களின் வரவு செலவை கண்காணித்துக் குறிப்பிட்டதொரு
தொகையை சிறு சேமிப்பாகச் சேமித்து வந்தால்
நிச்சயமாக இன்னும் இரண்டாண்டுகளுக்குள்
ளாகவே உங்கள் வீட்டு வாசலில் நீங்கள் விரும்பிய
கார் வந்து நிற்கும்!

ஆக

வருகின்ற வருமானத்தை - முறையாக...

அளவறிந்து திட்டமிட்டுச்

செலவு செய்து

மீதத்தைச் சேமித்து வந்தால்

ஓரளவு கையிருப்பு (15%) மிஞ்சும்

மீதத் தேவையை (85%) வங்கிக் கடனாக உடனடியாகப்

பெற்று நாம் விரும்பும் வாகனத்தை

அடைந்து விட முடியுமல்லவா?

இது, மாதிரிக்காக கூறப்பட்ட எடுத்துக் காட்டு மட்டுமே...
இது காருக்கு மட்டுமல்ல... வீடு, பதவி, பொருள்,
சாதனை, புகழ் என அனைத்துக்குமே பொருந்தும்.

இதே போன்று...

உங்களின் ஒவ்வொரு தேவைக்கும்

“தேவை என்ன?” - என

ஐமுறை கேட்டுப் பார்த்துப் பழகி வந்தால்
கிடைக்காத விடையே இருக்காது.

வேண்டுவது எதையும் பெறலாம்

வினவத் தெரிந்தால்...

விடைபெறாத வினாக்களே

இந்த பூமியில் இல்லை!

சரி

ஆசையே துன்பத்திற்கு காரணம்

என்று புத்தர் கூறுகிறாரே...

ஆசை என்றால் என்ன?

அது தேவையிலிருந்து எப்படி

வேறுபடுகிறது? - என்று

கேட்க தோன்றுகிறதல்லவா?

இது நல்ல கேள்வி!

5 அடுக்குகளாகவும், 3 அடுக்குகளாகவும்
தேவைகள் பகுக்க பட்டு விட்டன அல்லவா!

இந்த படிக்கட்டுகளில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக
 நிதானமாக ஏறிச் செல்ல முனைந்தால்
 அது முறையான முன்னேற்றமாய் அமையும்! இந்த முயற்சி
 தவறானதல்ல!

மாறாக...

படி விட்டுப் படி தாண்டிச் செல்ல முனைந்தால்
 அதுவே ஆசையாக மாறிவிடுகிறது.
 இப்படியாக ஒரு “தேவை”யானது “ஆசை”யாக மாறி -
 அது நமது தகுதி குறைபாட்டால் நமக்கு வசப்படாதபோது
 நமது மனம் அலைபாய்ந்து - அவநம்பிக்கைக்கு
 ஆளாகி, அவதிக்குள்ளாக நேர்வதைத்தான்
 புத்தர் - துன்பம் என்கிறார்...

அப்படியில்லாமல்...

எந்தப்படியை எட்ட முனைகிறோமோ
 அந்தப்படிக்கான தகுதியைப் பெற்று நாம் தயாராக
 இருந்தால் (Deserve) அப்போது அது வெறும்
 ஆசையாக (Desire ஆக) இல்லாமல் - அடைந்தே
 தீர்வேண்டிய “தேவையாகவே” (Need - Goal)
 பரிமாணம் பெற்று விடுகிறது.
 தேவையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முனையும் முயற்சியும்
 உழைப்பும் தவறென்று இதுவரை யாரும்
 கூறியதில்லை, இனி கூறப்போவதுமில்லை!

இதையே வள்ளுவரும்

“ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்” என்கிறார்...
 எப்போது என்று நாம் கேட்டால்
 அதற்குரிய காலத்தையும்

அதற்குரிய இடத்தையும் அறிந்து
 உணர்ந்து - காரியமாற்றினால்
 கை கூடாமல் போகக் கூடிய
 காரியமென்று ஏதுமிருக்காது என்கிறார்...

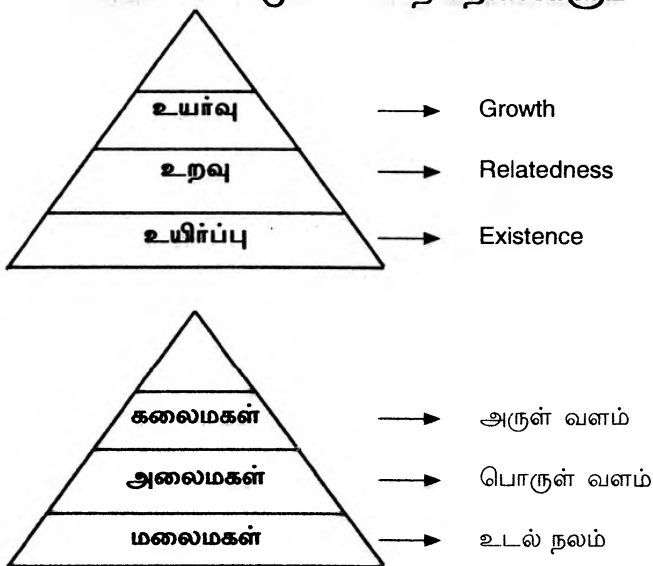
“காலம் கருதி இடத்தாற் செயின்...”

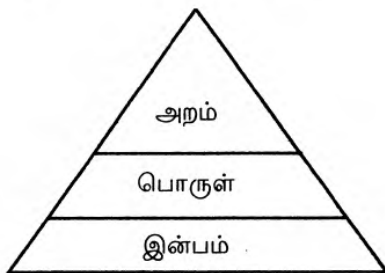
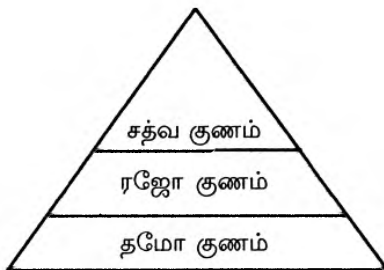
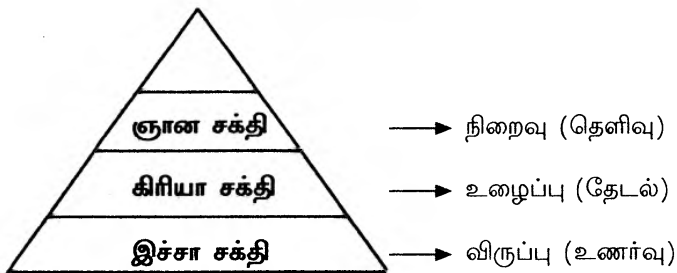
என்பது தான் அந்த மகானின் வாக்கு...

மகானின் வாக்கு பொய்க்குமா?

சொல்லுங்கள்!

**கொலு - என்னும்
 கொண்டாட்டமும் - மனித தேவைகளும்**

- ★ கொலுவில் வைக்கப்படும் படிகள் இங்கே 3 படிகளாக சுருக்கப்பட்டு உள்ளன.
- ★ 9 ராத்திரிகள் யுத்தம் நடப்பதாகக் கூறுகிறது ஆன்மீகம்

★ (மகாசக்தி) மகாலட்சுமி - மசிகாசுரனோடு
யுத்தம் நிகழ்த்துகிறாள்.

அதாவது...

நல்ல சக்தியானது தீய சக்தியை எதிர்த்துப் போராடுகிறது...

பலமானது - பலவீனத்தை எதிர்த்துப் போராடுகிறது...

9 நாள் போராட்டம்

இந்த ஒன்பது நாட்களில் - நல்ல சக்தி

எப்படித் தன்னை பலம் பொருந்தியதாக

உருமாற்றிக் கொள்கிறது என்று

பார்த்தால் மிகவும் சுவாரசியமாக இருக்கும்.

முதல் மூன்று நாட்களில் துர்க்கையை வணங்கித் தனது

உடல் நலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கிறது;

அடுத்த மூன்று நாட்களில் லட்சுமியை வணங்கித் தனது

பொருள் வளத்தையும், உறவு பலத்தையும்

பெருக்கிக் கொள்கிறது;

அடுத்த மூன்று நாட்களில் சரஸ்வதியை வணங்கித் தனது

ஞான (பக்தி) பலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கிறது

வீரம், செல்வம், கல்வி - என்னும் மூன்று பலங்களையும் திரட்டி

முழு பலசாலியாக மாறி - சர்வ

வல்லமையோடு தீய சக்தியை எதிர்கொண்டு வெற்றி கொள்ளும்

- பத்தாம் நாளைத்தான் வெற்றியின் குறியீடாக

விஜய தசமியாகக் கொண்டாடுகிறோம்.

அன்று தொடங்கப்படும் எதுவும்

வென்றுவிடும் - என்பது

இந்திய மரபு...

**என்னைக் கேட்டால் “உழைப்பின்” மகத்துவத்தை
உலகுக்கு உணர்த்தும் உன்னதத் திருவிழாவே
இந்த “கொலு” கொண்டாட்டம்...**

கொலுவின் படிக்கட்டுக்களைக் கூர்ந்து பார்த்தால் - நான் கூறும் உண்மை புலப்படும்.. கொலுவின் கடைசி மூன்று படிக்கட்டுக்களில்... மனிதனின் உயிர்ப்புக்குத் தேவையான - வயல்வெளி, உழவன், ஏர், கிணறு, டிராக்டர், சிறு குடிசைகள், பறவைகள், சில பிராணிகள் அறிவாள், துப்பாக்கிகள், அடுப்பு - போன்றவை இடம் பெற்றிருக்கும்.

நடுவில் காணப்படும் 3 படிக்கட்டுக்களில் ஆடை ஆபரணங்கள், வாகனங்கள், தானியங்கள், திருமண நிகழ்வுகள், திருவிழாக்கள், கோயில்கள், சந்தைகள், காய்கறிகள், மாளிகைகள் வாசனை திரவியங்கள், நவரத்தினங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், விளையாட்டுக்கள் போன்றவை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

மேலே காணப்படும் 3 படிக்கட்டுகளில் இசைக் கருவிகள், நடனங்கள், பக்திமார்கள், ரிஷிகள், ஞானிகள் பல்வேறு வேதநூல்கள், தெய்வச் சிலைகள் - போன்றவை பல்வேறு கோணங்களில் அடுக்கப்பட்டிருக்கும்...

இந்த மூன்று அடுக்கு நிலைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் உற்று நோக்கினால் வாழ்க்கைத் தேவைகளின்

மூன்று நிலைகளாகிய

1. உயிர் வாழும் நிலை - (கடைநிலை)
2. உறவும் - பொருளும் நிறைந்த வளர்நிலை (இடைநிலை)
3. அருள் நிறைந்த - உயர் நிலை (முதல் நிலை)

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பதை உணர முடியும்.

முதல் நிலை உடல்நலத்தைக் குறிக்கும் “வீரம்” எனவும் - **இரண்டாம் நிலை** பொருள் வளத்தைக் குறிக்கும் “செல்வம்” எனவும் - **மூன்றாம் நிலை** ஞானத்தைக் குறிக்கும் “கல்வி” - எனவும் உணர முடியும்.

வீரமென்பது உடல் நலத்தையும்
செல்வமென்பது பொருள் வளத்தையும்
கல்வி என்பது அருள் வளத்தையும் குறிக்கிறது என்பதை குறிப்பால் உணரலாம்.

அதுமட்டுமல்ல... “ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று உருவாகாது” என்னும் உண்மையையும் இதிலிருந்து நாம் உணர முடியும். இந்த மூன்றையும் ஒருங்கே பெற்ற மனிதனே உயர்ந்த மனிதனாய் திகழ முடியும்.

★ ★ ★

எப்போதும் தேவை... எல்லோருக்கும் தேவை... எங்கெங்கும் தேவை...

ஆறு குணாதிசயங்கள்...

இந்த ஆறும் இருந்தால், நாற்றுக்கு நாறு தீவுகள் பெறலாம்!

1. விழிப்புணர்வு
2. நம்பிக்கை
3. பெருந்தன்மை
4. கவனக் குவிப்பு
5. தயார் நிலை
6. உயர்வுக்கு உதவும் “உ” கரங்கள்

ஆறும் ஐவிரல் நுனியின் சிகரங்கள்!

★ ★ ★

சற்றே விரிவாய் காண்போம்!

★ விழிப்புணர்வு பெற...

- ★ **திறந்த மனம் தேவை...** - திரைகளை விலக்கித் - தெளிவு பெற வேண்டும்!

குறுகிய பார்வை அகல வேண்டும். மாசற்ற மனம் வேண்டும். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாத் திறம் வேண்டும்.

- ★ **“எதற்கும் ஒரு காலமுண்டு”** என்னும் இயற்கையின் நியதியை ஏற்றுச்

செயல்படும் பொறுமை வேண்டும்;

தாங்கு சக்தி வேண்டும், தளராத மனம் வேண்டும்.

- ★ செயல் - விளைவு தத்துவத்தின் சாரத்தை உணர்ந்திருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு செயலும் அதற்குரிய பயனை தந்தே தீரும் என்னும் பேரண்ட

உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

- ★ எது தேவை - எனத் தெரிந்திருந்தால் போதாது... எது தேவை என்னும்

உணர்வு பெற்றுத் தெளிவடைதல் வேண்டும்.

உணரப்பட்ட தேவையைப்

போல் ஒரு உந்துசக்தி உலகில் வேறில்லை.

உணரப்பட்ட தேவை உங்களுக்கு “எல்லாம்” தரும்.

- இந்த நான்கும் பெற்றுவிட்டால் நல்ல

விழிப்புணர்வோடு இருப்பதாய் பொருள்! -

விழிப்புணர்வே வெற்றிக்கான அடிப்படை ஆகும்.

★ நம்பிக்கை பெற...

நம்பிக்கை என்பது அசைக்க முடியாத உறுதியின் வெளிப்பாடு. உறுதி என்றால் அது மூன்று பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியது

(1) உள்ளுறுதி (2) சொல்லுறுதி (3) செயலுறுதி.

“எண்ணம் - சொல் - செயல்” என்னும் மூன்றிலும்

நிலைகொள்ளும் உறுதி...

சிறிதும் அச்சமோ - அய்யமோ அற்ற உறுதி... தெளிவு...

ஐயமற்ற

மெய்யே நம்பிக்கை”

ஐயம் சிறிதிருப்பினும் அது நம்பிக்கை ஆகாது... நம்பிக்கை

என்பது முழுமையைக் குறிப்பது. 100 விழுக்காடு

உறுதியே - நம்பிக்கை எனப்படும். அதில் சிறிது

குறைந்தாலும் அது அவநம்பிக்கையாய் மாறிவிடும்?

அவநம்பிக்கை - அடித்தளங்களையே அசைத்து விடும்.

ஆகவே

நம்பிக்கை பெறுவோம்... நலம் காண்போம்!

★ பெருந்தன்மை பெற...

நான்கு தூண்களை நட்டு வைக்க வேண்டும்.

அது “நான்கு நே”யாக நிற்கும் நற்குணங்கள்

(1) நேயம் (2) நேர்மை (3) நேரம் (4) நேர்த்தி

★ நேயமென்பது - தாய்மை அன்பு... எதையும்

எதிர்பாராதது... மானுட வாழ்வின்

மகத்துவம். அன்பின் இன்பமில்லை.

★ நேர்மையென்பது - நிஜமாய் இருப்பது - உள்ளம்

புறமும் ஒன்றாய் இருப்பது. ஒளிவு மறைவின்

“உண்மையாய்” ஒளிர்வது...

★ நேரமென்பது - வாழ்நாள்! நேரமே - செயல், நேரமே -

திட்டம், நேரமே முன்னுரிமை, நேரமே - முயற்சி, நேரமே

- செல்வம், நேரமே - வாழ்க்கை - எனவே நேரத்தைப் போற்றிப் பேணினால் வாழ்நாள் இலக்கை அடைவதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

★ **நேர்த்தியென்பது** - முழுமை - பூரணம் - திருப்தி - மகிழ்ச்சி - செய்முறை.

★ எதை எந்த முறையில் செய்வது - நல்லது என உணர்ந்து செயல்பட்டு **மகிழ்ச்சி மிகும்** வெற்றியைப் பெறுதலே நேர்த்தி எனப்படும். நேர்த்தி என்பது தரத்தைக் குறிக்கிறது. முறைகேடின்றி நடந்து கொள்வது!

★ இந்த **நான்கு தூண்களின் மேல்** அமையும் மாளிகை உண்மையிலேயே வசந்த மாளிகையாகவே அமைந்து சிறக்கும்!

★ **கவனக் குவிப்பைப் பெற:**

★ எதிலிருக்கிறோமோ அதிலிருக்க வேண்டும்..

★ ஒன்றிலிருக்கப் பழக வேண்டும்... நன்றிலிருக்கப் பழக வேண்டும், ஒன்றியிருக்க வேண்டும்.

★ இன்றில் இருக்க வேண்டும்.. இந்த கணத்தில் திளைக்க வேண்டும்.

- ஈடுபாடு கொண்டு - அர்ப்பணிக்க வேண்டும்... தவம் புரிய வேண்டும்,

தவம் புரிந்தால் வரம் நிச்சயம் வந்தே தீரும்.

★ தயாராய் இருக்க...

- எதையும் ஏற்கும் துணிவு பெற வேண்டும்
 - எதையும் சகிக்கும் பொறுமை வேண்டும்
 - மீண்டும் முயலும் முனைப்புப் பெற வேண்டும்.
- மேலும் உயரும் எண்ணம் திண்ணமாக வேண்டும்

இதுவே முழுமையான வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டுப் பயணம்!

இதனை உணர வேண்டும். உணர்ந்தால் உயர்வு நிச்சயம்!

தீர்வு பெறத் தயாராய் இல்லையெனில்

“தீர்வு” எப்படி கிடைக்கும்?

- ★ **உயர்வுக்கு உதவும் கரங்களாக - “உ”கரங்கள் ஐந்து**
- ★ **உறுதி கொள்... அசையா நெஞ்சம் கொள்.. அச்சம் தவிர்**
- ★ **உள் வாங்கி உணர் - பிறர் நிலை புரி... கருணை கொள்... உன்னுள் உணர்..**
- ★ **உறவில் உயர் - கூடிப் பழகும் கலை பயில்.. - கொடுத்து வாங்கு - உறவுறு - உண்மைத் தன்மை கொள்.. - உள்ளம் படி - இதயத்தில் இடம் பிடி..**
- ★ **உளம் திற - ஒளிவு மறைவற்றுப் போ... உள்ளத்தை உதட்டில் உதிர். வார்த்தையில் வானம் வரட்டும். (வெளிப்படையாகச் செயல்படு)**
- ★ **உயர்தனிச் சிறப்பியல்பை அடையாளம் காண்.. - உன் தனித்தன்மையால் உலகைக் கவர்ந்திழுக்கப் பக்குவப்படு - பயன்படு.. மதிப்புயர்த்து - மதிப்புறு... வசப்படுத்து மாண்பு பெறு!**

இந்த ஐந்தும் - ஆதரவாய் - ஆறுதலாய் - ஆலோசனையாய் உங்களின் ஐவிரல் நுனியில் இருந்தால்

தேவைகள் யாவும் தீர்ந்து போகும்!

தேவை - தீர்வு

படிகள்

- ★ “அது” - என் தேவை - என நீங்கள்
அறிந்து கொள்ளும் போது “அது”
தொலைவிலிருக்கிறது!

★ ★ ★

- ★ “அதுவே” - என் தேவை - என நீங்கள்
புரிந்து கொள்ளும்போது - “அது”
உங்களை நோக்கி நகரத் தொடங்குகிறது
- ★ “அது” இன்றி - “நான்” இல்லை - என நீங்கள் உணரத்
தொடங்கும் போது - “அது” உங்கள் அருகில் வந்து
விடுகிறது.
- ★ “அதுவே நான்” - “நானே அது” - என நீங்கள் தெளிவு
பெறும்போது - அது உங்களுக்குள் நிலைபெற்று விடுகிறது.
- ★ உங்களின் தேவையாகவே நீங்கள் மாறிப் போனால்
அதைத் தானே தீர்வு என்கிறோம்...
தேவையே - தீர்வாக உருப்பெறும் நிலையைத் தானே
அத்வைதம் என்கிறது ஆன்மீகம்...

இப்படியும் சொல்லலாமே?

- ★ தேவையும் நீங்களே... தீர்வும் நீங்களே... அப்படித்தானே!
- ★ இப்போது உணர முடிகிறதா?
நீங்கள் ஏதுவாக விரும்புகிறீர்களோ அதுவாகவே
ஆக முடியும் என்பதை?

முடியும் என்ற நம்பிக்கை பிறக்கிறதா?

நம்பிக்கை பிறக்கட்டும் - நாடி நரம்பெல்லாம்
புத்துணர்ச்சி பெருகட்டும்! நல்லவை தொடரட்டும்.

அகத்தாய்மைக்கு ஐந்து அகரங்கள்

முதல்	அ - “அகற்றுதல்”
இரண்டாம்	அ - “அடுக்குதல்”
மூன்றாம்	அ - “அழகு செய்தல்”
நான்காம்	அ - “அகர வரிசை பேணுதல்”
ஐந்தாம்	அ - “அன்றாடம் அனுசரித்தல்”

அகத்தூய்மைக்கு மட்டுமல்ல புறத்தூய்மைக்கும் தேவை

“5 அகரங்கள்”

“5-அ”

(1) அகற்றுதல் : முதல் “அ”

“எதை அகற்றுவது?” - என்கிறீர்களா?

✓ எது எது தேவையில்லையோ அதை...

✓ எனில்...

தேவையுள்ளது எது?

தேவையற்றது எது? - எனப்

பிரித்தல் முதல் வேலை அல்லவோ?

✓ இப்படிப் பகுக்கத் தேவை - மிகப் பெரிய பக்குவம்!

✓ சிக்கல் என்னவெனில்

- எல்லாமே “தேவை போல்” தோன்றும்...

- இப்போது இல்லை என்றாலும் எப்போதாவது
தேவைப்படலாம் எனத் தோன்றும்.

- தேவையற்றதை அப்போதைக்கப்போது அப்புறப்
படுத்த மனம் இடம் கொடுக்காததால் “அப்புறம்”
“அப்புறம்” - என ஒத்திப் போடும்!

- இதனால், கழிக்க வேண்டியவை கூட கூடிப்
போகும்.

- இடத்தை அடைக்கும், குப்பை கூடிப் போகும்.

- தேடல் நீளும்... நேரம் வீணாய் கழியும்.

- தாமதம் தவறல்லவா?

- அதுமட்டுமல்ல, **மன உளைச்சலும்** அதிகமாகும்.. எனவே அகற்றுவோம்.. அவசியமற்றவற்றை.

(2) அடுக்குதல் : இரண்டாம் - “அ” -

“எதை அடுக்குவது?” - என்கிறீர்களா...

- தேவையானவை எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டவற்றைத்தான்..
- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவற்றைத்தான்..
- அப்படித் தேர்ந்தவற்றை - வகைவகையாய் தொகுத்துத்தான்..
- ஒவ்வொரு வகைக்கும் ஓரிடமாய்..
- **அது அது அதனதனிடத்தில்** அமையும் படி..
- அடுக்குவதில் ஒழுங்கிருப்பின் எடுக்கும் செயல் எளிதாகும்..
- நேரம் மிச்சமாகும்.. நேரம் தானே “மூலதனம்”, **நேரம் தானே “வாழ்நாள்!”**
- அடையாளம் எளிதில் புலப்படுவதால் யாரும் எடுக்கலாம்..
- எடுத்த பொருளை - இருந்த இடத்திலேயே மீண்டும் அடுக்கி விடலாம்!
- **துரிதம், துல்லிதம்** - என்பதெல்லாம் அடுக்கி வைத்தலின் அற்புதப் பணியல்லவா?
- இப்படி அடுக்கி வைத்தல் **முன்னுரிமை** மிகுந்த உங்கள் செயல்பாட்டை நேர்த்தியாக்கும்!

- செய்திறனும் - **செய்நேர்த்தியும்** மேம்படும்.
- உற்பத்தித் திறன் உயரும், உயர்ந்த தரமும் உறுதிப்படும்
- பாதுகாப்பும் அதிகமாகும்.

(3) அழகு செய்தல் : மூன்றாம் - “அ”

“எதை அழகு செய்வது?” - என்கிறீர்களா?

- ★ அடுக்கி வைத்த அவசியமானவற்றை
- ★ அடிக்கடி.. துடைத்தல்..
- ★ பொருளை மட்டுமல்ல, இடத்தையும் சுத்தம் செய்தல்...
- ★ தேவைக்கேற்பப் புதுப்பித்தல்...
- ★ பார்வைக் கழகு பளிச்சிடச் செய்தல் அல்லவா?
- ★ தொட்டுத் துடைப்பதால்... தூசு நீங்கும் - பழுதும் புலப்படும்.. பராமரிப்பு மேம்படும்.. பழுது நீங்கும் வாய்ப்பு அதிகமாகும்.
- ★ **பயன்பாடு அதிகரிக்கும்**
- ★ இடம்.. இயந்திரம்.. மட்டுமல்ல.. இதயமும் தூய்மையாகும். - எதையும் அழகாய் பராமரித்தால்.
- ★ “சுத்தம் செய்தல்” ஒரு சமூகப்பணி எனவும் உணரப் படுதல் வேண்டும்.
- ★ **பரிசுத்தம் - பாதுகாப்புக்கு அச்சாணி மட்டுமல்ல, பணிபுரியத் தேவையான உற்சாகத்திற்கும் - அதுவே உத்திரவாதமுமாகும்.**

(4) அகர வரிசை பேணுதல் : நான்காம் - “அ”

“எதனடிப்படையில்?” - என்கிறீர்களா..

- ★ வடிவமைப்பில்...
- ★ வண்ண வரிசையில்
- ★ வகை வாரியாய்
- ★ பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றபடி
- ★ முன்னுரிமை நோக்கில்
- ★ அளவின் அடிப்படையில்

பகுத்துத் தொகுக்கும் பாங்கையே - “அகர வரிசை பேணுதல்” என்கிறேன்.

தேவையற்றவற்றை அகற்றி விட்டு
தேவையானவற்றை அடுக்கி வைத்து
தெளிவாகப் பளிச்சிடும்படி அழகாக்கிய பின்
அடுத்துச் செய்ய வேண்டிய

நான்காவது “அ” தான் “அகர வரிசை பேணும்” முயற்சி! இம்முறையைப் பேணுதலின் மூலம் - யார் வேண்டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் எப்பொருளையும் - எளிதில் அடையாளம் கண்டு - துரிதமாய் எடுத்துப் பயன்படுத்தலாம். அதன்மூலம் - விரைவாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து - குறித்த நேரத்தில் வாடிக்கையாளருக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

இதனால் அழகாக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட பொருள்களை புதிதாக வரும் ஒரு நபர் கூட - எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி பொருள்களை எடுத்துக் கையாண்டு - உற்பத்தித் திறனுக்கும், தரமேம்பாட்டுக்கும் உதவ முடியும்.

பொருள்களையும், இடங்களையும் சீரமைக்கும் (ஒழுங்கமைக்கும்) பணியில் - இந்த அகர முறைப் பெரிதும் பங்காற்றும் என்பதில் ஏதும் ஐயமுண்டா?

ஐந்தாம் - அ

(5) அன்றாடம் அனுசரித்தல்

மேற்கண்ட நான்கு “அ”க்களும் தொடர்ந்து பராமரிக் கப்பட வேண்டுமெனில் அந்த நான்கு வரைமுறையும்

அன்றாடம் அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய அவசிய மிருக்கிறது - என்பதை நாம் அனைவரும் உணர வேண்டும்.

இந்த அனுசரித்தலையே - “பழக்கம்” என்கிறோம்.. பழக்கமே “வழக்கமா”கிறது. வழக்கமே வாழ்க்கையாய் பரிமளிக்கிறது அல்லவா!

இதை உணர... கீழ்க்காணும் சில கருத்துக்களை நம் மனதில் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

- ★ “அகத் தூய்மை” - என்பது ஒரு நாள் கூத்தல்ல!
- ★ அது ஒரு வாடிக்கை - வழக்கம்
- ★ எதையும் வழக்கமாக்கிக் கொள்வதற்கு முதற்படியாய் திகழ்வது “பழக்கம்”
- ★ பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளத் தேவை “சுய கட்டுப்பாடு”
- ★ சுயக்கட்டுப்பாடு மிகும் இடத்தில்
- ★ சுத்தம் - என்பது ஒரு பண்பாடாய் பரிமளிக்கும்
- ★ தொடர்ந்து செய்யப்படாவிடில் “தூய்மை” என்பது நிலைபெறாது
- ★ துடைக்கத் துடைக்கப் படர்வது தூசும் ஒட்டடையும் - என்றாலும் - அது படர படரத் துடைக்கத் துடிக்கும் - “முனைப்பே”-மானுட மேம்பாட்டின் அடிப்படை!

★ இயக்கும் இருக்கும் வரை
அழுக்கும் இருக்கும்
அழுக்கு இருக்கும் வரை
துடைக்கும் முனைப்பும் அவசியம்!

★ துடைத்தல் - தூய்மை காத்தல்
என்னும் செயல் - எளிமையானது போல்
தோன்றலாம்.

இது அத்தனை முக்கியமானது தானா?
என்னும் கேள்வியும் எழலாம்..

ஆனால் உற்றுநோக்கினால்
உண்மை புலப்படும்!

“தூய்மை காத்தல்” - என்பது
புதுப்பித்தலாகும்!

“புதுப்பித்தல் தானே” “புத்துணர்ச்சி” தருவது
புத்துயிர் தருவது, புதுப்பொலிவைத் தருவது
புதிய வழிகளை, புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை,
புதிய அணுகுமுறைகளை - உலகுக்கு
அறிமுகம் செய்கிறது!

காலங்காலமாய் மாறி வரும் சந்ததிகளுக்கு
உற்சாகமளிப்பதே இந்த புதுப்பித்தல் தானே...

நேற்றை இன்று துடைக்கிறது
இன்றை நாளை துடைத்து விடுகிறது..

காலமானது இந்த பூமியை - கணங்கள் தோறும்
துடைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

கூர்ந்து கவனியுங்கள்...

குறிப்பிட்டதோர் கால இடைவெளியில்
இரவு வருகிறது, பகல் வருகிறது

வருடந்தோறும் பருவங்கள் மாறி மாறி வருகிறது...

**இலையுதிர் காலத்தை வசந்த காலமும்
வசந்த காலத்தைக் கோடைகாலமும்
கோடைகாலத்தைக் கார்காலமும்
மாறி மாறி துடைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றவே!**

24 மணி நேரத்தில் ஒரு நாள் துடைக்கப்படுகிறது

7 நாட்களால் ஒரு வாரமும்

30 நாட்களால் ஒரு மாதமும்

365 நாட்களால் ஒரு வருடமும்

துடைக்கப்பட்டுக் கொண்டே - அடுக்கி

வைக்கப்படுகின்றன

வாழ்க்கை அழகாக்கப்படுகிறதல்லவா!

அதனால்தானே புத்துணர்ச்சியும் உற்சாகமும் -

மீண்டும் மீண்டும் மனதுக்குள்

துளிர்விட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன!

ஆதலால்

அது **வீடாக** இருந்தாலும் சரி...

தொழிற்கூடமாக இருந்தாலும் சரி

மனித மனமாக இருந்தாலும் சரி..

வீதியாக இருந்தாலும் சரி..

நாடாக இருந்தாலும் சரி..

கழிவுகளும் - குப்பைகளும் - தொடர்ந்து அப்புறப்
படுத்தப்பட வேண்டியவை. பழையவை யாவும் **ஓர் ஒழுங்கு
முறையில்** அப்புறப்படுத்தப்பட்டால் தான் மன உளைச்சலற்ற
புத்துணர்ச்சியோடு இயங்க முடியும். புதுமைகள் பூக்க முடியும்.
வாழ்க்கை வளம் காண முடியும்.

எனவே...

அகத்தூய்மையின் அடித்தளமான இந்த “ஐந்து” -
“அ”வும் கடைபிடிக்கப்பட்டால்

- ★ தேடும் நேரம் குறையும்
- ★ தேவைக்கும் - தீர்வுக்குமான தூரம் வெகுவாகக் குறைந்து விடும்
- ★ படைப்புத் திறனுக்கான ஊக்கம் பிறக்கும்
- ★ **உற்சாகம் மிகும்**
- ★ குழப்பமும், தயக்கமும் குறைந்து போகும்
- ★ விபததும், விபரீதமும் விட்டு விலகும்
- ★ மன உளைச்சல் குறைவதால் மகிழ்ச்சி விளையும்!

மேற்கண்ட “பயணங்கள்” யாவும் -

அகத்தூய்மையின் “தேவையை உணர்ந்தால்” மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

அகத்தூய்மை என்பதே தேவையை நிர்ணயிக்கும்
செயல்பாடுதான் என்பதை
உணர்வதற்காகவே - இதனை விளக்கியிருக்கிறேன்
அதுமட்டுமல்ல
காலத்தின் கட்டாயமும்
தேவையை உணர்த்துவதே ஆகும்...

ஏனெனில்

போட்டிகள் வளர வளர...
இருப்புகள் தீரத் தீர...
உணரப்பட்ட தேவைக்கு மட்டுமே
“புதிய பார்வை” சாத்தியம்.
புதிய பார்வைக்கு மட்டுமே “தீர்வுகள்” கிட்டும்!
அகத்தூய்மை ஒன்றும் நமக்குப் புதிதல்ல..

போகியன்று ஆண்டுக்கொரு முறை -

(பொங்கலின் முதல் நாள்)

ஒவ்வொரு தமிழனும் - மேற்கொள்ளும் பணிதான்

இந்த அகத்துய்மை

(வீடு துடைத்துப், பெருக்கி, கழுவி - வெள்ளையடித்து,

வண்ணம் பூசிக் கொண்டாடும் வழக்கம்) எனினும்

அதனை வருடத்திற்கொருமுறை என்னும்

வழக்கத்திலிருந்து - (மரபிலிருந்து) மாற்றி -

ஒவ்வொரு நாளும் - ஒவ்வொரு நொடியும் செய்யப்

பழகுவதே - இந்த 5 “அ” கோட்பாடின் நோக்கம். எனவே

கணந்தோறும் நாம் போகி கொண்டாடப்

பழகுவது அவசியமாகிறது.

பழயன கழிதலும் புதியன புகுதலும் - என்னும் தமிழ் மரபு

இதையே வலியுறுத்துகிறது.

இதைத்தான் ஐப்பானிய மக்கள் 5s (செய்ரி, செய்டன், செய்சோ, சிகெட்ஸ், சிட்ஷுக்) என்னும் அற்புதமான கருத்துருவமாக்கி உலகெல்லாம் வர்த்தகம் செய்து விடுகிறார்கள்.

இது, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போன்று நமது தேவையையும் தேவை இன்மையையும் முன்வைத்து அமூல் செய்யப்படும் கோட்பாடே ஆகும். - என்பது நாம் உணரத் தக்கது.

சரி... வாழும் வாழ்வின் மகிழ்ச்சிக்குத் “தேவை” என்னென்ன எனப் பார்த்தால் “தெளிவே” முதல் தேவை என்பது புரியும்.

நம்மில் எத்தனை பேர் தெளிவாய் இருக்கிறோம்...? என்பது ஒரு கோடி ரூபாய் பெருமானமிக்க வினாவாகவே இருக்கிறது இல்லையா?

பெரும்பாலான நேரங்களில்

குழப்பத்திலும்

சில நேரங்களில்

தயக்கத்திலும்

சில நேரங்களில்

கலக்கத்திலுமே - நமது வாழ்நாள் கழிகிறது. இல்லையா?

அதனாலேயே நம்மை

கோபங்களும்

தாபங்களும்

கவலைகளும் அரித்து விடுகின்றன.

இவற்றிலிருந்தெல்லாம் “விடுதலை” பெற வேண்டுமென்றால் நமக்குத் தேவை “தெளிவு”

மனதில் தெளிவிருந்தால் - மகிழ்ச்சிக்கான மார்க்கம் கண்களுக்குப் புலப்படும்.

அத்தகைய **தெளிவை** நாம் பெற்று அத்தனை துன்பங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டுமென்றால்...

கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கான பதில்களை - நம்முள்ளே தேடிக் கண்டெடுக்க வேண்டும். அந்தக் கேள்விகளாவன :

எது - அது?

எவர் - அவர்?

எப்பொருள் - அப்பொருள்?

எவ்வளவு - அவ்வளவு?

எவ்விடம் - அவ்விடம்?

எப்பொழுது - அப்பொழுது?

எம்முறை - அம்முறை?

இந்த ஏழு ஐயப்பாட்டையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் தீர்க்கமாக அணுகி ஆராய்ந்து பார்த்தால்... “தெளிவு” தானாகவே பிறந்து விடும்.

- (1) நாம் செய்ய விரும்பும் “செயல்” எது? - என்பதைச் சரியாகக் குறித்துக் கொள்வது முதல் கடமை.
(எது - அது? என்பதன் பொருள் இது தான்)
- (2) நாம் செய்ய விரும்பும் “செயலுக்கு” உதவப்போகும் தகுதியான / பொருத்தமான “நபர்” - யார்?
என்பதை ஆராய்ந்து கண்டெடுக்க வேண்டும்.
(இதையே நான் “எவர் - அவர்?” என்கிறேன்)
அப்படிப்பட்ட நபரை (நபர்களை) தேர்ந்து கொண்டால் நமது செயலின் வெற்றி எளிதாகிவிடும்.
- (3) நாம் செய்யவிரும்பும் “செயலுக்குத்” தேவையான - மூலதனமாகிய பணமும், **மூலப்பொருள்களும்** எவை எவை? - எனத் தீர்மானித்து அவற்றைப் பற்றிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்தலையே “எப்பொருள் - அப்பொருள்” - என்னும் மூன்றாம் ஐயம் குறிக்கிறது.
- (4) நாம் செய்ய விரும்பும் செயல் - **எவ்வளவு** பெரியது...? என்பதுதான் அடுத்த ஐயம்.
செலவின் பொருள் அளவில்.. ஈடுபடும் ஆட்களின் அளவில், ஏற்படுத்த விரும்பும் விளைவின் அளவில், தேவையான இடத்தின் அளவில் - என அளவு குறித்த தெளிவோடு செயல்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம்... - இதையே நான்காம் ஐயமாகிய “எவ்வளவு - அவ்வளவு” என்னும் வினா குறிக்கிறது.
- (5) நாம் செய்ய விரும்பும் செயல் - **எந்த இடத்தில்?**
- என்பது அடுத்த கேள்வி.
ஏனெனில் “**பூகோளம்**” - என்பது மிகவும் முக்கியமானது. ரோஜா விளைய ஒருமண் வேண்டும்; பருத்தி விளைய மற்றொரு மண்; எல்லா

“மண்ணிலும் எல்லாம் விளையும்” என்பது உண்மையானால் தனிச்சிறப்பென்பதற்கே இடமற்றுப் போகும்ல்லவா! சரியான இடமறிந்து செயல் தொடங்கினால் - நீங்கள் விரும்புவது “உலகமே” ஆனாலும் அது உங்கள் கைவசம் வந்து விடும். என்கிறார் வள்ளுவரும்.

- (6) நாம் செய்ய விரும்பும் செயலை “எப்பொழுது?” செய்ய வேண்டும் என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி.

“ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை”...

“காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்”

“வருமுன்னர் காத்துக்கொள்”

“உருமீன் வரும் வரை காத்திரு” எனக்

கால நேரம் போற்றும் பழமொழிகள் பற்பல!

செயலுக்கான இடத்தைப் போலவே - கால அறிதலும் மிக மிக முக்கியமான செயலாகும்.

மிகப் பரந்து விரிந்த ரஷ்யாவை வெல்ல நினைத்த “அலெக்ஸாண்டர்” காலத்தின் தன்மையைக் கருதாமல் “குளிர் காலத்தில்” - படையெடுத்துச் சென்று தோற்ற கதை - வரலாறு தரும் பெரும் பாடமல்லவா?

அதுமட்டுமல்ல...

அந்தந்தக் காலத்திற்கென்று - (அந்தந்தப் பருவத் திற்கென்று) ஒரு சிறப்புண்டு. “மா”வுக்கு ஒரு காலம், “பலா”வுக்கு ஒரு காலம், “வாழை”க்கு ஒரு காலம்.

கோடை காலத்தில் குளிரை எதிர்பார்க்கலாமா?
மழைக் காலத்தில் வெப்பத்தை எதிர்பார்க்கலாமா?
குளிர் காலத்தில் “ஐஸ்” விற்குமா?

என்று சிந்தித்து “காலத்தை அறிந்து” செயலை மேற்கொண்டால் அது உழவாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாக இருந்தாலும் சரி.. சேவையாக இருந்தாலும் சரி. அது செம்மையாக அமையும்.

- இதையே “அப்பொழுது - எப்பொழுது?” - எனத் தீர்மானிக்கச் சொல்கிறேன்.

(7) ஒரு செயலைச் செய்வதெனத் தீர்மானித்தபின்... அதை எப்படிச் செய்வது? - எனத் தெளிதல் அவசியம். அதாவது எந்த முறையில்? எந்த விதத்தில்? - என்று தீர்மானித்தல் மிகவும் முக்கியம். எந்த ஒரு இலக்கையும் எப்படி வேண்டுமானாலும் அடைய முயலலாம்... என்றாலும். இப்படிச் செய்வது தான் எளியது... இப்படிச் செய்வதே உகந்தது... இப்படிச் செய்வதே சரியானது - **இப்படிச் செய்வதே முறையானது என ஒரு வரையறையோடும் - ஒரு வரைமுறையோடும் செயல்பட்டால் வெற்றி, உறுதியாகி விடும்.**

ஒவ்வொரு செயலையும் செய்து முடிக்க இருவழி உண்டென்பார்கள்.

எப்படியெல்லாம் செய்யக் கூடாதோ அப்படியெல்லாம் செய்து தோல்வியைத் தழுவுவது ஒருமுறை.

வெற்றிக்கான வழிமுறை எதுவென அறிந்து அதன்படி சென்று வெற்றியை எளிதாய், இயல்பாய் எட்டி விடுவது மறு முறை...

இதில் எது நல்ல முறை என்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பது நம் கையில்தானே இருக்கிறது. இதையே

எம்முறை - அம்முறை - என்னும் குறிப்பு உணர்த்துகிறது. உணர்ந்து தெளிவோம்.

இப்படி நம் மனதிற்குள் எழும் - எழு ஐயங்களுக்கும் விடைகண்டு தெளிந்து செயல்பட்டால், நம்கையில் ஒரு திட்டம் தெளிவாகத் தயாராகி விடும்.

பிறகென்ன.. புறப்பட வேண்டியதுதான்... போகுமிட மெல்லாம் வெற்றி மாலை தான்! நாளும் பொழுதும், மகிழ்ச்சி மயம் தான்.

“செயல்” இதுதான் எனத் தீர்மானித்தாயிற்று...

செயல்படுத்துவதற்கான “ஆட்களைத்” தீர்மானித்தாயிற்று

செயலுக்கான “பொருளைத்” தீர்மானித்தாயிற்று

செயலுக்கான “அளவுகளைத்” தீர்மானித்தாயிற்று

செயலுக்கான “இடத்தைத்” தீர்மானித்தாயிற்று

செயலுக்கான “நேரத்தைத்” தீர்மானித்தாயிற்று

செயலுக்கான “வழிமுறையைத்” தீர்மானித்தாயிற்று

இனி...

மேலும் என்ன தேவை...?

சில உள்ளார்ந்த தேவைகள்...

ஆமாம்...

உங்களின் செயல் “நேர்த்தியாக” வெளிப்பட வேண்டுமெனில் சில உள்ளார்ந்த தேவைகளை - உடனடியாக உணர்ந்து தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவை யாவை? என அடுத்துப் பார்ப்போம்.

★ ★ ★

உணருங்கள்...

உள்ளார்ந்த தேவைகள்

ஓர் ஆறு - “தி”

1. தி - திறந்த மனம்
2. தி - திறமைகள் சில
3. தி - திட்பம்
4. தி - திண்ணம்
5. தி - திட்டம்
6. தி - திருத்தம்

1. தி : திறந்த மனம் :

- ★ பலரின் மனம் மூடியே கிடக்கிறது.
- ★ சிலரின் மனம் முக்கால் பாகம் மூடிக் கிடக்கிறது.
- ★ சிலரின் மனமோ பாதி திறந்திருக்கிறது.
- ★ சிலரின் மனமோதான் முக்கால் பாகம் திறந்திருக்கிறது!
- ★ ஒரு சிலரின் மனம் தான் - முழுமையாக திறந்திருக்கிறது

முன் பதிவுகளாலும்

முன் முடிவுகளாலும்

அச்சத்தாலும்

ஐயத்தாலும்

கூச்சத்தாலும், தாழ்வு மனப்பான்மையாலும்

ஆணவத்தாலும், அறியாமையாலுமே - பெரும் பாலோரின் மனங்கள் மூடிக்கிடக்கின்றன.

மேற்கண்டவற்றின் அளவுகளுக்கேற்ப - மனக்கதவுகளின் திறப்பும் வேறுபடுகிறது...

ஏன் மனந்திறக்க வேண்டும்?

மனக்கண் திறந்தால்தான் மார்க்கங்கள் பிடிபடும்... விடுகதைகள் விடுபடும். விடிவு காலம் தென்படும்.

மனம் போலவே வாழ்வு... மனந்திறந்தால் வாழ்வு மலரும். இது முன்னோர் கூற்றுமட்டுமல்ல, உளவியல் உண்மையும் கூட.

சரி...

“மனந்திறக்க” என்ன செய்ய வேண்டும்?

- மனம்விட்டுப் பேச வேண்டும்.
- மனங்கொடுத்துக் கேட்க வேண்டும்.
- உற்று நோக்கிக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்
- தேட வேண்டும்...

- கண்களும் - காதுகளும் எப்போதும் திறந்திருக்க வேண்டும்; கவனம் முழுமையும் ஒன்றியிருக்க வேண்டும்...

சரி..

மனத்திறந்தால் என்ன நடக்கும்?

நல்ல கேள்வி!

- ★ மற்றவர்கள் உங்களை **நம்பத்** தொடங்குவார்கள்.
- ★ மற்றவர்கள் உங்களை மெல்ல மெல்ல **ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.**
- ★ பிறர் ஏற்கத் தொடங்குவதால் உங்களுக்குள் **நம்பிக்கை** வேர்ப்பிடிக்கும்.
- ★ உங்களை நீங்கள் நம்பத் தொடங்கிவிட்டால் உங்களுக்குள் **துணிவு** பிறக்கும்.
- ★ துணிவு பிறந்தால் **முயற்சி** செய்வீர்கள்.
- ★ முயல... முயல... வெற்றி அருகில் வரும்.
- ★ சின்ன சின்னத் தோல்விகளைக் கண்டு துவளாத **உறுதி** பிறக்கும்..
- ★ தோழமையும் - மகிழ்ச்சியும் **வெற்றி வாய்ப்பை** அதிகமாக்கும்.
- ★ தொடர்ந்து செயல்பட்டு வெற்றி பெறுவீர்கள்.
- ★ வெற்றிகளானாலும் - தோல்விகளானாலும் உங்களுக்குள் **அனுபவம்** பெருகும்.
- ★ அனுபவம்.. உங்களைப் **பக்குவப்படுத்தும்..**
- ★ பக்குவப் படப்பட உங்கள் **பயன்பாடு** அதிகரிக்கும்.
- ★ பயன்படப்பட **மதிப்பு** உயரும்.
- ★ மதிப்புயர்ந்தால் “மகிழ்ச்சி” தானே வரும்...
- ★ வெளியிலிருந்து வந்த மகிழ்ச்சி பிறகு உள்ளேயே நிலைத்து விடும்.

- இது நிகழ வேண்டுமெனில் “மனம் திறக்க வேண்டும்”
மனம் திறக்குமா? மறுக்குமா?

மகிழ்ச்சி பெற விரும்பும் மனம் திறந்தே தீரும்!

★ ★ ★

2. தி : திறமைகள் சில..

என்ன தான் படிப்பு இருப்பினும்
எவ்வளவு தான் அறிவு இருப்பினும்
அவை மட்டுமே போதுமா? ..

வேறென்ன “தேவை?”

பொதுவான சில திறமைகளும், குறிப்பாக சில
திறமைகளும் மிக மிக அவசியம்.

அவற்றை நான் “வெல்லும் திறமை” என்றும்,
“வெகுதூரம் செல்லும் திறமை” என்றும் சொல்வேன்.

முதலில் “**திறமை**” என்றால் என்ன? - என்பதைப்
புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எதெல்லாம் பழகப்பழக வசப்படுகிறதோ அதுவெல்லாம்
திறமை எனப்படும்!

பயிற்சியின் மூலம் வளர்த்தெடுத்துக் கொள்ளப்
படுபவற்றையே திறமை என்கிறேன்...

வெல்லத் தேவை சில திறமைகள்

- ★ முடிவெடுக்கும் திறமை...
- ★ உரையாடும் திறமை...
- ★ உறவை மேம்படுத்தும் திறமை...
- ★ வெளிப்படுத்தும் திறமை...
- ★ வசப்படுத்தும் திறமை...

★ சிக்கல் தீர்க்கும் திறமை...

★ தலைமை ஏற்கும் திறமை

எனப் **பற்பல திறமைகள்** - ஒரு மனிதரை நிச்சயம் வெற்றிபெறச் செய்யும்.

திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பும் யாரும், தொடர்ந்து மாறி வரும் உலக இயல்பைப் புரிந்து கொண்டு தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளவும், இருக்கும் திறமையை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும், புதிய திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் **“தயார் நிலையில்”** இருக்க வேண்டும்.

தயார் நிலையில் இருப்பதே வாழ்வின் மிக உயர்ந்த பக்குவ நிலையாகும்.

திறமையின் - **ஆழ், அகல, உயரங்களை** விரிவுபடுத்தி - தனிமனித எல்லைகளை - விசாலமாக்கிக் கொள்ளத் தேவை... இடைவிடாப் பயிற்சிகளே ஆகும்.

பயிற்சிகளின் மூலம் மட்டுமே...

உயர்ச்சியை அடைய முடியும். - என்பது “இயற்கை” விதி!

நாம் வெற்றி பெற இயலாமல் தடுமாறுகிறோம் என்றால் நம்மிடம் மேற்கண்ட திறமைகளில் ஏதோ குறைபாடு இருக்கிறது என்பது பொருள். இந்தத் தேவையை உணர்ந்து விட்டால்... உரிய பயிற்சி பெற்று - உச்சத்தை எட்டலாம்.

★ ★ ★

3. தி : திட்பம்

எந்த ஒரு செயலும் வெற்றியடைவது என்பது அந்தச் செயலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மனிதரின் “மன உறுதியை”ப் பொருத்தது.

எவ்வளவு **உறுதியோடு**
 எவ்வளவு **திடத்தோடு**
 எவ்வளவு **நம்பிக்கையோடு** -

நீங்கள் அடிஎடுத்து வைக்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு
 நீங்கள் உச்சத்தை அடைவீர்கள்.

“திட்பம்” என்பது ஒருவரின் மனதின் கட்டுமானத்தைக்
 குறிக்கிறது. ஒரு கட்டிடத்தின் உறுதி என்பது அதன்
 (அஸ்திவாரத்தை) அடித்தளத்தைப் பொறுத்தது அல்லவா!

அந்தக் கட்டிடமானது, எத்தனை அடுக்குகளை (மாடிகளை)
 வரிசையாக தன் மீது தாங்கும் சக்தி கொண்டிருக்கிறது என்பது
 அதன் அடித்தளத்தைப் (Foundation) பொறுத்தே அமைகிறது
 அல்லவா... அது போன்றதே “மனத்திட்பமும்!”

ஒருவரின் - மனோபாவமானது -
 ஆணித்தரமானதாக..
 அசைக்க முடியாத வலிமை கொண்டதாக..
 அழுத்தமானதாக..
 சகிப்புத் தன்மை கொண்டதாக..
 பொறுமை மிக்கதாக
 தாங்கு சக்தி கொண்டதாக..
 விளங்குதலையே “மனத்திட்பம்” - என்கிறேன்.

இத்தகைய மனத்திட்பம் என்பது தனது சொந்த
 அனுபவங்களிலிருந்தும், பிறரின் அனுபவங்களை உள்வாங்கிக்
 கொள்வதன்மூலமும், வெற்றியாளர்களின் மனோபாவங்களை
 ஆய்ந்து தெளிவதன் மூலமும், அவர்களின் வாழ்க்கை
 வரலாற்றை உற்று நோக்குவதன் மூலமும் பெற்றுக் கொள்ள
 முடியும்... வெற்றியாளர்களெல்லாம் திட்பம் மிகுந்தவர்களே!
 இல்லை இல்லை : திட்பமானவர்கள் எல்லோரும் வெற்றி
 யாளர்களே!

“மனத்திட்பம்” மிகுந்தவரின் செயல்பாடுகளை உற்றுநோக்கினால் - அவை தீர்க்கமானவையாக இருப்பதை உணர முடியும்.

★ ★ ★

4. தி : திண்ணம்

மூன்றாம் “தி”யான திட்பம் - ஒருவரின் பொதுவான மன அமைப்பைக் குறிக்கிறது.

அவரது ஒவ்வொரு செயல்பாட்டிலும் அவர்காட்டும் ஈடுபாட்டையும், அவரது உறுதியையும், அவரது செயல்பாட்டின் தீவிரத் தன்மையையும் குறிக்கிறது.

ஆனால் இந்த “நான்காம் தி” ஆகிய **திண்ணம்** சற்றே வேறுபடுகிறது. அதற்கு முன் திண்ணத்திற்கும் -

எண்ணத்திற்குமான வேறுபாட்டை இங்கே நாம் உணர்தல் அவசியம்.

எண்ணம் என்பது வந்து போவது. ஒரே நொடியில் பல நூறு எண்ணங்கள் தோன்றி மறையலாம். அவை வெறும் அலைகளாகவே கருதப்படும். எண்ணம் என்பது எதுவாகவும் இருக்கலாம். வெறும் நினைவாக இருக்கலாம், ஏதோ ஒரு எதிர்பார்ப்பாக இருக்கலாம்,

தானாக வந்து போவதாகவும், வெளியில் நடக்கும் ஏதோ ஒன்றின் அதிர்வாகவும் இருக்கலாம், அச்சமாக இருக்கலாம்... எதிர்மறையாகவும் இருக்கலாம். வெறும் தகவல் சார்ந்த உற்பத்தியாகவும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட எண்ணமெல்லாம் வாழ்வாகாது...

ஆனால் “**திண்ணமென்பது**” - வாழ்வாக வல்லது. அதாவது “ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணத்திலே நிற்பது.”

- ★ “வலுப்பட்ட எண்ணமாக ஒன்று உருப்பெறுவது”
- ★ “நிலை பெறுவது”
- ★ “மீண்டும் மீண்டும் நெஞ்சில் வந்து உறுத்துவது”
- ★ “ஒன்றிலேயே நிற்பது”
- ★ “ஒரே எண்ணம்”
- ★ “இது தான், நான் விரும்புவது” - எனத் தீர்மானிப்பது..
- ★ “குறித்து விடுவது”
- ★ இப்படி “இதுதான்” - எனத் தீர்மானித்து அதிலேயே ஊன்றி நிற்பதையே “திண்ணம்” - என்கிறோம்.

இதைத்தான் இன்று “கனவு” - என்னும் சொல்லால் உளவியல் உலகம் ஆராதிக்கிறது.

இப்படி உறுதி பெற்ற எண்ணம் வெகு விரைவிலேயே நடைமுறை சாத்தியமாய் - நனவாய் - நிஜமாய் - உண்மையாய் - வடிவெடுத்து விடும்.

இதைத்தான் வள்ளுவமும் வலியுறுத்துகிறது.

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப” - என்று!

★ ★ ★

5. தி : திட்டம்

பலரும் - தாங்கள் “நினைத்ததை நினைத்தபடி சாதிக்க முடியவில்லை” - என்று வருத்தப்படுவதை - நாம் அங்கும் இங்கும் எங்கும் அடிக்கடி கேட்க முடிகிறது...

தனிமையில் அமர்ந்து ஆழமாக உற்று நோக்கினால் ஒரு உண்மை பிடிபடும்.

அவர்களிடம் “திட்டம்” இருக்காது.

அவ்வப்போது திட்டமற்ற முயற்சிகளை - இங்கொன்றும் அங்கொன்றாமாகச் செய்துவிட்டு சறுக்கல்களைச் சந்தித்திருப்பார்கள்...

- யாரோ சொன்னதைக் கேட்டு..
- கண்ணில் தட்டுப்படும் சில வாய்ப்புக்களை காணும்போது மட்டும்
- பட்டும் படாமல் பேசி...
- நான் முன்பு குறிப்பிட்ட ஏழு ஐயங்களிலிருந்து தெளிவுறாமல் செயல்பட்டிருப்பார்கள்...

சொந்தமாக.. சுயமாக சிந்தித்து **எது, எவர், எப்பொருள், எப்பொழுது, எவ்வளவு, எவ்விடம், எம்முறை** என்னும் அடிப்படைத் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டு அதன்படி முயன்றால் வெற்றியைத்தவிர வேறு எதையும் பெறுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை.

எனவே... வெற்றிபெற வேண்டுமெனில் திட்டம் தீட்டுங்கள்...

“திட்டமிடாவிட்டால் தோல்விக்கான திட்டத்தோடு இருக்கிறீர்கள்” - என்று பொருளாகிவிடும். மறவாதீர்!

உங்களுக்கென ஒரு திட்டத்தை உடனடியாகத் தயாரித்துக் கொள்ளுங்கள்!

திட்டவட்டமான ஒன்றிற்குத்தான **“குறிக்கோள்”** என்று பெயர்!

“குறிக்கோள்” இல்லாத பயணம் எங்குபோய் முடியும்?

★ ★ ★

6. தி : திருத்தம்

திட்டம் மட்டும் போதுமா? - வெற்றி வந்து விடுமா? இது ஒரு அருமையான கேள்வி?

“திட்டம்” என்பது ஒரு முன்னேற்பாடு அவ்வளவுதான். திட்டம் என்பது செயல்பாட்டுக்கான ஒரு முன்னோட்டம்! அதை

ஒரு வரைபடம் என்று கூறலாம். வரைபடம் என்பது ஒரு வழிகாட்டி அல்லது திசை காட்டி அவ்வளவுதான்.

அந்தத் திட்டத்தின்படி செயல்படத் தொடங்க வேண்டும். அப்படி செயல்படத் தொடங்கியதும், நடைமுறையில், எதிர் பாராத எண்ணற்ற இடர்பாடுகள், சிக்கல்கள், தடைகள், இடையூறுகள், இன்னல்கள் எனப் பல்வேறு வேகத்தடைகள் குறுக்கிடலாம்.

இந்த மாதிரி நேரங்களில் நாம் நிதானமாகவும், பொறுமையாகவும், தளராமலும் செயல்பட, “விவேகம்” வேண்டும்.

அந்த **விவேகம் வந்து விட்டால்** நாம் கடந்துவந்த பாதையை சற்றே உற்றுநோக்கி - சுயபரிசோதனை செய்து நாம் மேற்கொண்ட வழிமுறையில் இருந்த சிறு சிறு குறைபாடுகளை, தவறுகளை, பிழைகளைக் கண்டுபிடித்து - அவற்றைச் சரி செய்து கொண்டு, மீண்டும் பயணத்தை இடைவிடாது துணிவோடு மேற்கொள்ள வேண்டும்..

மீண்டும் **புதிய பாதையில்** - “திருத்தப்பட்ட” புதிய மாற்றுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நமது காலடியை எடுத்து வைத்தால் - வெற்றியை நோக்கும் நமது பயணத்தை இனிதே தொடர முடியும்.

எனவே முன்னேற்பாடாக நாம் திட்டங்களை நாமே அவ்வப்போது திரும்பிப் பார்த்துத் “திருத்திக்” கொண்டு செயல்படும் விவேகம் கைவரப் பெற்று விட்டால் வெற்றி என்பது வெகு சீக்கிரமே சாத்தியமாகி விடும் என்பது சரித்திரச் சத்தியம்!

மேற்கண்ட **ஆறு - திறமைகளும்** நமக்குத் தேவையான பக்குவத்தை வழங்கி - வெற்றியை வெகு விரைவில் - நம்மிடம் கொண்டுவரும் வலிமை வாய்ந்தவை என்பதை உணர்ந்து திறமை பெருக்குவோம்.

சரி...

இன்னும் வேறென்ன தேவை?

★ ★ ★

5. “ஆ” தாரங்கள்...

உலக வாழ்வை உற்று நோக்குங்கள்... அது இரு பெறும் கூறுகளால் ஆனது என்பது விளங்கும்.

ஒன்று 5 புலன்கள்

மற்றது 5 பூதங்கள்...

ஆமாம்... புலன்களுக்கும் - பூதங்களுக்கும் இடையில்தான் மனித வாழ்க்கையே பரிமளித்திருக்கிறது.

★ புலன்களின் சிறப்பு என்னவெனில்...
அவை “**கேட்பவை**” யாக இருப்பது தான்!
அதாவது “புலன்கள் தாம் தேவைகள்!”

★ பூதங்களின் சிறப்பு என்னவெனில்...
அவை “**கொடுப்பவை**” யாக இருப்பது தான்!
அதாவது “பூதங்கள் தாம் - தீர்வுகள்!”

வாழ்க்கையும் ஒருவகை வர்த்தகமாகவே இருக்கிறது இல்லையா?

வாழ்க்கையிலும் “**கொடுக்கல் - வாங்கல்**” - நிகழ்கிறது...

நாமே தீர்வாக மாறிவிட்டால்

தேவைகளே இல்லாமல் போய் விடுமல்லவா?

ஆகவே

நமது மனமென்னும் மகாசக்தியின் மூலம் தேவைகளாக விளங்கும் புலன்களையெல்லாம் தீர்வுகளாகத் திகழும் பூதங்களாக மாற்றிக் கொள்ள முயலலாமே!

இது ஒரு புதிய முயற்சிதான்; இருந்தாலும்
செய்துதான் பார்ப்போமே... முயன்றால் முடியாததில்லை!

★ ★ ★

இது ஒரு மனோபாவ மாறுதலுக்கான அழைப்பு...
மாறும் மனோபாவம்! எதுவாக மாற? - என்கிறீர்களா?

இதோ... பூதங்களாக! ஆமாம் ஐம்பூதங்களாக!
ஐந்து பூதங்களையும் நம்முள் அடக்கி விட்டால் - நாமே

ஆறாம் பூதமாக மாறிவிடலாம்!

★ ★ ★

**மனதை
ஐந்து “ஆ”க்களாக்கலாமே!**

1. ஆகாயமாக்கல்
2. ஆயத்தமாக்கல்
3. ஆதியாக்கல்
4. ஆவியாக்கல்
5. ஆதவனாக்கல்

ஆகவே மனதை...

1. ஆகாயமாக்கலாமே (வானமாதல்)
2. ஆயத்தமாக்கலாமே (மேகமாதல்)
3. ஆவியாக்கலாமே... (காற்றாதல்)
4. ஆதியாக்கலாமே (குழந்தையாதல், பிரபஞ்சமாதல்)
5. ஆதவனாக்கலாமே! (ஒளியாதல்)

(1) ஆ : ஆகாயமாக்கல் :

மனதை ஆகாயம் போல்

- அகன்றதாய்
- உயர்ந்ததாய்
- எல்லையற்றதாய்

ஆக்கிக் கொள்ளுதல்

- ★ முன் முடிவுகள்
- ★ முன் பதிவுகள்
- ★ முன் எச்சரிக்கைகள்

ஏதுமற்ற நடுநிலையில் பொதுவானதாய், திறந்த வெளியாய், தெளிவாய் ஆக்கிக் கொண்டால் தீர்வுகள் எளிதில் வசப்படும்! ஏனெனில் தீர்வுகள் நம் அருகாமையிலேயே இருக்கின்றன. அவற்றை நமக்குப் புலப்படாமல் மறைப்பவை - அனுபவம் என்னும் பெயரில் பல ஆண்டுகளாய் நாம் நமக்குள் புதைத்து வைத்திருக்கும் பல்வேறு பழம் பதிவுகள் தான்... இதை உணர்ந்து கொண்டாலே நமக்கு விடுதலை கிடைத்து விடும். வெற்றியும் வசப்படும்!

(2) ஆ : ஆயத்தமாதல் :

மனதை மேகமாய் ஆக்குதல்.

அதாவது மேகம் போல் -

- ★ எப்போதும் நகர்ந்து கொண்டே இருப்பதாய்
- ★ லேசானதாய்..
- ★ திடமாய் - திரவமாய் - வாயுவாய்...
- ★ குறிப்பிட்ட வடிவம் ஏதுமற்றதாய்...
- ★ மழையாய் பொழிந்து பயன்தருவதாய்
- ★ மாறத் தயாராய்

நமது மனமும் மாறிவிட்டால் எதுவும் நமக்குத் தடையாய் இராது. அல்லவா? ஆயத்த நிலை என்பது ஞானிகளிடம் காணப்படும் அற்புதநிலை என்றாலும் - நமக்கும் அது வாய்க்கும்... நம்பிக்கையோடு முயன்றால்... முனைந்தால்!

மனமது மேகமாகட்டும்; மழை பொழியட்டும், பூமி யெங்கும் பயன் விளையட்டும்!

(3) ஆ : ஆவியாதல் :

மனதை “காற்றைப்போல்” ஆக்கிக்கொள்தல்

- ★ எங்கும் நிறைந்ததாய்
- ★ லேசானதாய்
- ★ பூமியைச் சுற்றி இருந்தாலும் - ஒரு எல்லைக்குள் இருப்பதுபோல்...
- ★ உயிரூட்டும் சுவாசமாய், குளிர்ச்சியாய், இதமாய்
- ★ சக்தி மயமாய்

நம் மனமும் - மாறிப் போனால் வாழும் வாழ்க்கையும் சுமையற்று சுகமாகும்; நாளும் வளம் காணும்!

ஆதலினால் மனதைக் காற்றாக்கி உலவ விடுவோம். களிப்புறுவோம்.

(4) ஆ : ஆதியாதல் :

மனதை ஆதி நிலையிலிருந்து...

ஆதி என்பது **பிரபஞ்ச நிலையையும், குழந்தை நிலையையும்** குறிக்கிறது. குழந்தையும் சரி.. இந்தப் பிரபஞ்சமும் சரி...

- ★ எதையுமே வெகு இயல்பாய் ஏற்றுக் கொள்ளும்!
- ★ பாரபட்சமோ, வஞ்சகமோ, எதிர்பார்ப்போ இருக்காது!!
- ★ மாற்றங்களை - வளர்ச்சி என்று போகிற போக்கில் அனுமதிக்கும்

இந்த நிலையில் - நமது மனதை இருத்த முடிந்தால் புதிய பாதைகள் புலப்படும். நமது பயணம் - புதிதாய் மாறும்!

தயக்கமும், தடுமாற்றமும், தடைகளும் இல்லாததால் கற்றுக்கொள்ளுதல் சுலபமாய் நடக்கும். கற்றுக் கொண்டே சென்றால் வெற்றிப் பயணம் வெகு எளிதாய் அமைந்து விடுமல்லவா?

(5) ஆ : ஆதவனாதல் :

மனதை **ஒரு நட்சத்திரமாய்** சுடர் விடும் நிலைக்கு உயர்த்துதலைக் குறிக்கிறது - ஆதவனாகும் இந்த அற்புத நிலை!

ஆதவன்...

- ★ சுயமாய் ஒளி விடுகிறது..
- ★ எப்போதும் விழித்திருக்கிறது..
- ★ குடும்பமாய் இயங்குகிறது..
- ★ உயிர்ப்பிக்கிறது..
- ★ கோல்களைத் தன்னைச் சுற்றிச் சுழற்றுவிக்கிறது.
- ★ தலைமையேற்கிறது! (நவகிரகங்களின் தலைமையாய் திகழ்கிறது)

**ஒரு சாதனையாளரின் அத்தனை குணாதிசயங்களையும்
ஆதவனிடம் காணமுடியும்.**

நமது மனதையும் - ஒரு சூரியனைப் போல் ஆக்கிச் சுடர்
விடச் செய்ய முடியும். அப்போது பலரையும் தன்வசப்படுத்தும்
வல்லமையானது தானாகவே வந்துவிடும்!

ஆக...

இந்த ஐந்து “ஆ”வும் - நம் வல்லமைக்கும் - வளமைக்
குமான ஆதாரங்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்த நமது மனதை
- அப்படி வைத்துக்கொள்ள காலை - மாலை பயிற்சி
செய்யலாம்!

**ஆகாயமாக, மேகமாக, காற்றாக, பிரபஞ்சமாக,
சூரியனாக** - நம் மனம் மாறிவிட்டால் - நாமே ஓர் ஆறாம் பூதமாகி
நித்தமும் அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவோம் என்பதில் ஐயமில்லை!

★ ★ ★

தேவை ஆறு முகங்கள்

1. முன் நில்
2. முன் மொழி
3. முடிவெடு
4. முடிச்சவிழ்
5. முத்திரை பதி
6. முன்மாதிரியாய் இரு

தேவை ஆறு முகம்!

★ ★ ★

உயர்வு பெற்ற ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் உள்ளது - ஒரு முகம் என்றா நினைக்கிறீர்கள்? - இல்லை!

ஒரு முகமல்ல... ஆறு முகங்கள்!

அந்த ஆறுமுகங்களை நாமும் பெறுவோம், நாடு போற்றும் வாழ்வை நாம் வாழ்வோம்...

ஆறுமுகங்களாவன :

- (1) முன்னிற்க ஒரு முகம்
- (2) முன்மொழிய ஒரு முகம்
- (3) முடிவெடுக்க ஒரு முகம்
- (4) முடிச்சவிழ்க்க ஒரு முகம்
- (5) முத்திரை பதிக்க ஒரு முகம்
- (6) முன் மாதிரியாய் திகழ ஒரு முகம்!

தேவை : ஆறு முகம்..

தீர்வு : ஏறு முகம்!

முன் நில் :

முன்னிற்கத் தேவை துணிவு...

துணிவு பெறத் தேவை தன்னம்பிக்கை!

தன்னம்பிக்கை பெறத்தேவை ஊக்கம்!

ஊக்கத்தை -

உள்ளிருந்தும் பெறலாம், வெளியிலிருந்தும் பெறலாம்.

பார்க்கப் பார்க்க, கேட்கக் கேட்க... கவனிக்கக் கவனிக்க..

மெல்லமெல்ல ஊக்கம் பிறக்கும்... மேலும் மேலும்

உற்சாகம் கிடைக்கும்.

பிறகென்ன...

தன்னம்பிக்கை “தா னே” வரும்..
 தன்னம்பிக்கையைப் பற்றிக் கொண்டால் துணிவு பிறக்கும்.
 துணிவு பிறந்தால் துணைக்கு வேறென்ன தேவை?
 துணிவு பெற்று முன்னிற்க வேண்டியதுதான்.
 முன்னிற்பதே - தலைமை ஏற்பதற்கான முதல் தகுதி
 அதுவே முதல் அழகு
 அதற்கொரு முகம்... **அதுவே முதல் முகம்!**

முன் மொழி :

முன் மொழியத் தேவை வெளிப்பாட்டுத் திறன்!
 வெளிப்படத் தேவை உள்ளத்தில் **தெளிவு..**
 தெளிவு பெறத் தேவை, தீராத **தேடல்!**
 தேடலைத் தொடங்கத் தன் தேவையை உணர்தல்
 வேண்டும்!
 வெளிப்படுவதற்கான தேவையை உணர்ந்து விட்டால்
 பேச்சாற்றலுக்கான **பயிற்சி** பெறலாம்.
 பயிற்சி பெறுதல் முயற்சியின் முதற்படி!
 முயற்சி செய்தால் முடியாததில்லை...
 முன்மொழியலாம்..
 முன்மொழியப் பழகி விட்டால் - அத்தனையும்
 ஒரு நாள் பொன்மொழியாகலாம்! பின் என்ன?
பொற்காலம் காணலாம்.
 மொழியாமல் முன்னேற்றம் இல்லை!
 முன்மொழிதலே - ஒரு தலைவனுக்கு இரண்டாம் அழகு.
முன் மொழியத் தேவை இரண்டாம் முகம்

முடிவெடு :

முடிவெடுக்கத் தேவை, ஆராயும் மனம்.
 தேவை எது? - எனத் தீர்மானிக்கும் திறன்

விருப்பம் எது? - என உணரும் திறன்
 பொருத்தம் எது? - எனத் தேர்ந்தெடுக்கும் திறன்!
 தீர்வின் திசைகளைக் கண்டெடுக்கும் திறன்!
 பயணிப்பதற்கான பாதையை நிச்சயிக்கும் திறன்!
 முடிவெடுக்கத் தேவை, உள்ளத்து உறுதி!
 உறுதியான மனமெடுக்கும் முடிவு இறுதியானதாய் இருக்கும்.
 முடிவெடுத்தல் - ஒரு தலைவனுக்கு - மூன்றாம் அழகு.
முடிவெடுக்கும் முகம் மூன்றாம் முகம்!

முடிச்ச அவிழ் :

முடிச்சை அவிழ்க்கத் தேவை...
 சிக்கல் தீர்க்கும் திறன்..
 சிக்கல் தீர வேண்டுமெனில் அதன்
 ஆணிவேரைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்!
 சிக்கலின் “மூலமே” - அதன் ஆணிவேர் தான்!
 ஆணி வேரைக் கண்டு - அசைத்து விட்டால்
 அவிழா முடிச்சம் - தானே அவிழ்ந்து விடும்!
 ஆக்கப்பூர்வமான மனமிருந்தால்
 ஆணி வேர் சீக்கிரமாய் அகப்பட்டு விடும்.
 இல்லையெனில் அலைபாய நேரும்...
 முடிச்சவிழ்க்க முடியாது போனால்
 முணகும், புலம்பும்... மனம் கவலையில் மூழ்கும்!
 கவலையில் மூழ்கினால் முன்னேற்றம் ஏது?
 எனவே
 முடிச்சவிழ்த்தல் - ஒரு தலைவனின் நான்காம் அழகு!
அதுவே நான்காம் முகம்! நான்முகன் - படைப்பாளி அல்லவா?

முத்திரை பதி :

முத்திரை பதிக்கத் தேவை “தனித்தன்மை”
 ஆளுக்கு ஆள் அந்தத் தனித்தன்மை வேறுபடும்.

அறிந்து கொண்டால் அற்புதங்கள் கூடிவிடும்!
 தனித்தன்மையே அவரவர் அடையாளம்!
 அடையாளம்கண்டு கொண்டால் பிறகு தடையேதும் இல்லை.
 வினாக்களெல்லாம் விடைபெற்று விடும்.
 அசத்தலாம் - அனைவரையும் வசப்படுத்தலாம்.
 தனித்தன்மை அறிந்து தடம்பதி!
 மனித இதயங்களில் தனக்கென்றோர் - இடம்பிடி!
 வாழ்க்கை நிலைபெற வடம்பிடி!
 வடம் பிடித்து வாழ்வில் முத்திரை பதித்தல் -
 ஒரு தலைவனின் ஐந்தாம் அழகு! -
அதுவே ஐந்தாம் முகம் தரும் அற்புதம்.

முன் மாதிரியாய் இரு :

முன் மாதிரியாய் திகழத் தேவை...
 பயன்பாடு,
 பயன்பட வேண்டுமெனில் பக்குவப்பட வேண்டும்!
 பக்குவப் பட்டவனே “முன் மாதிரி...” (Role Model)
 பக்குவப்பட்டவனே முதன்மையானவன்!
 மதிப்பு மிக்கவன்! - மதிப்புமிக்கவனே மாதிரி!
 அவனே உலகின் முன் மாதிரி!
 முன்மாதிரியாதல் - ஒரு தலைவனுக்கு ஆறாம் அழகு!
அதுவே ஆறாம் முகத் தரும் பொலிவு!

★ ★ ★

**ஆறழகும் ஓரழகாய் ஆறுமுகமும் ஒரு முகமாய்
 தோன்றி விட்டால்
 அதுவே பேரழகாய் ஒளிரும் - அல்லவா!**

★ ★ ★

எட்டு முட்டுக் கட்டைகள்

1. முனைப்பின்மை
2. இலக்கின்மை
3. ஒன்றில் ஒன்றாமை
4. தொடங்கும் துணிவின்மை
5. தொடரும் வலிமை இன்மை
6. பிறர் மனம் புரியாமை
7. பெருந்தன்மை இன்மை
8. தன்னை அறியாமை

இதுவரை...

எட்டா(து) உயரங்களை எட்ட வேண்டுமா?

முன்னேற்றத்தின்

எட்டு முட்டுக்கட்டைகளையும் தட்டித் தகர்ப்போம்..

முன்னேறும் எண்ணம் யாருக்குத் தானில்லை? ஏறத்தாழ எல்லோருக்குமே இருக்கிறது. பிறகேன் - எல்லோராலும் - எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றத்தை எட்ட முடியவில்லை - என்பது தான் நமது கவனத்தை ஈர்க்கும் கேள்வி.

அதற்கு விடை காணுவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம். நம் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைகளாக விளங்குபவை - எவை எனத் தெரிந்து கொண்டால் - நாம் அவற்றை வெற்றி கொண்டு - மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வை நடத்திச் செல்ல முடியும்.

முன்னேற்றத்தின் தடைகளாக மூன்று பெறும் கூறுகளை முதன்மையாக முன் வைக்கிறேன். அவை யாவன

- 1) **வழிவகை அறியாமை** - இதை நான் இருள் குழ்நிலை என்பேன்.
- 2) **முடிவெடுக்க முடியாமை** - இதை நான் குழப்ப நிலை என்பேன்.
- 3) **செயல்படாமை** - இதை நான் தடுமாறும் நிலை என்பேன்.

இந்த முப்பெரும் தடைகளுக்கான அடிப்படைக் காரணிகளாக பல்வேறு பற்றாக்குறைகளை இங்கே பந்தி வைத்துப் பரிமாறுகிறேன். இவற்றுள் எது நம்மிடமுள்ள குறைபாடுகள் என அறிந்து கொண்டால் அவற்றை மாற்றிக் கொள்வதற்கான முறையான பயிற்சிகளை மேற்கொண்டு முன்னேற்றப் பாதையில் வெற்றி நடைபாடலாம் என்பது என் உறுதியான எண்ணம்.

முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டைகளாகத் திகழும் சில தடைக்கற்களை இப்போது காண்போம்.

முதலாம் முட்டுக்கட்டை : முனைப்பின்மை :

அதென்ன முனைப்பு?

வேறொன்றுமில்லை. ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கும் - ஒரு முதலாளிக்கும் உள்ள வேறுபாடுதான் அது. ஆமாம்... ஒரு பிச்சைக்காரன் **பிழைப்பு நடத்துகிறான்**. ஆனால் முதலை ஆள்பவன் உழைக்கிறான். பிழைப்பு நடத்தினால் போதுமென்பவன் பிச்சையெடுக்கிறான். உயர நிற்பவனோ **உழைக்க முற்படுகிறான்**. உழைக்க முற்படுபவனே முன்னேறும் முனைப்புக் கொண்டவனாகிறான். முனைப்பை இப்படியும் விளக்கலாம். தன்னைப் பற்றிய நினைப்பு உயர்வாயிருப்பின் முனைப்பு மிக்கவனாகக் கருதப்படுகிறான். தன்னைப் பற்றிய நினைப்பு தாழ்வாயிருப்பின் அவன் முனைப்பற்றவனாய் தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டவனாய் இருக்கிறான். தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டவனை தன்னம்பிக்கையற்றவன் என்று கூறுவதே பொருந்தும். அதாவது தன்னால் முடியும், தான் மதிப்பு மிக்கவன் என்னும் எண்ணமில்லாதவனாய் இருப்பான். இப்படி இருப்பது பெருந்தடை தானே...! - இந்தத் தடையைத் தகர்க்க தன்னம்பிக்கை மிகுந்தவர்களோடு - வெற்றியாளர்களோடு பழக்கமேற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தன்னம்பிக்கை தரும் நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். தன்னைப் பற்றிய பிம்பத்தை உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டும். ஆக்கப்பூர்வமான எண்ணங்களை அடிக்கடி மனதில் பதியமிட வேண்டும்.

இரண்டாம் முட்டுக்கட்டை : இலக்கின்மை :

எதை அடைய வேண்டும்? - என்னும் **தெளிவின்மை** ஒரு முட்டுக்கட்டையல்லவா? எங்கு செல்கிறோம்? மனித வடிவெடுத்த “நான்” - என்ற பாத்திரமாகப் பரிமளிக்க வேண்டும். எந்த வகையில் நான் பயனளிக்க முடியும்? - என்னும் தனது இலக்கினை குறிக்கோளைக் கண்டுபிடிக்காமல் இருப்பது

மிகப்பெரிய முட்டுக்கட்டை. ஏனெனில் எங்கு செல்வது என்பதை அறியாதவனால் எப்படிப் பயணத்தைத் தொடங்க முடியும்? **இந்த முட்டுக்கட்டைகளைத் தகர்க்க வேண்டுமெனில்** தமது ஆர்வத்தையும், தேவையையும், திறமையையும் அறிந்து அதற்கேற்ற குறிக்கோலைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பல்வேறு ஆலோசகர்களைக் கூட அணுகி தன் இலக்கைக் குறித்துக் கொள்ளலாம். ஏகலைவனை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். தனது விருப்பம் “வில் வித்தையில் சிறப்பது” என்னும் இலக்கில் குறியாக இருந்ததால் - மானசீகக் குருவைக் கொண்டே வித்தையில் தேரினானனல்லவா? எனவே நம் வாழ்வின் இலக்கை முதலாவதாகக் குறித்துவிட வேண்டும்.

மூன்றாம் முட்டுக்கட்டை : ஒன்றில் ஒன்றாமை :

ஆமாம் நாம் பெரும்பாலான நேரங்களில் நமது கவனத்தைப் பல்வேறு வழிகளில் சிதற விட்டு விடுகிறோம். எடுத்துக்கொண்ட இலக்கில் நிலைகொள்ளாமல், சின்னஞ்சிறு தூண்டில்களிலெல்லாம் சிக்கிச் சிதறி சின்னாபின்னமாகிப் போகிறோம். இதனால் நம் சக்தி முழுமையும் ஒன்று சேராமல் அரைகுறையான ஆற்றலை மட்டுமே வெளிப்படுத்தி சறுக்கலைச் சந்திக்கிறோம்.

இந்த முட்டுக்கட்டையை தகர்க்க வேண்டுமெனில் “ஒரே ஒரு எண்ணத்தில் மனதைக் குவிக்க வேண்டும்.” ஒன்றில் ஒன்றும்போது முழு ஆற்றலும் வெளிப்படுகிறது. அதனால் வெற்றியும் இலகுவாகிறது... இதற்குத் தொடர்ந்த தியானமும் - யோகமும் பெரும் பயன் தரும்.

நான்காம் முட்டுக்கட்டை : தொடங்கும் துணிவின்மை:

நம்மில் பலர் நல்ல முடிவெடுத்த பின்னும், முதல் அடியெடுத்து வைக்க வெகுநாளாகும். காரணம் தயக்கம். இது சரியா தவறா... ஒரு வேளை முயற்சி தோற்றுப்போனால்...?

மற்றவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? - என்னால் தொடர்ந்து செயலாற்ற முடியுமா?

- அடுத்தது அச்சம்... இருப்பதையும் இழக்க நேர்ந்தால் எப்படி சமாளிப்பது என்னும் அச்சம் எதிர்காலம் குறித்த நிச்சயமின்மை - போன்ற பல்வேறு கவலைகளோடு தற்போதைய சமூக பொருளாதார நிலையும் சேர்ந்து கொண்டு ஒருவரை செயலற்றதாக்கி விடுகிறது. **இந்நிலையிலிருந்து மீட்சி பெற வேண்டுமெனில்... செய்யப்போகும் தொழில் / செயல் குறித்த சரியான தகவல்களைப் பெற வேண்டும். அந்தத் தொழிலின் முன்னோடிகளைச் சந்தித்து அதன் நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும். பொருளாதாரத்தையும், மனித வளத்தையும், காலத்தையும் இடத்தையும் முறையாகப் பயன் படுத்துவதற்கான கலையைக் கற்றுக்கொள்வதோடு - சரியாக திட்டமிடவும் வேண்டும். முடிவெடுத்தபின் - செயல் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்துக் கொண்டால் துணிவாக - தொடங்கிவிட வேண்டியது தான்.**

ஐந்தாம் முட்டுக்கட்டை : தொடரும் வலிமை இன்மை :

நம்மில் பலர் தொடங்கி விடுவார்கள். ஆனால் தொடர முடியாமல் தவிப்பார்கள். சிலரோ சில நாட்களிலேயே - தொடங்கியதைப் பாதியிலேயே விட்டு விடுவார்கள். இதற்கு மூன்று முக்கியக் காரணிகளைக் கூற முடியும்.

- (1) வெல்லும் திறனின்மை
- (2) தாங்கும் ஆற்றல் போதாமை
- (3) பொறுமையின்மை

வெல்லும் திறன் என்பது உரையாடும் கலை, தலைமைப் பண்பு மற்றும் செய்நேர்த்தி போன்ற பல கூறுகளை உள்ளடக்கிய தன்மையாகும். பேசத் தெரியாததாலும், நிலைமைக்குப் பொறுப்பேற்கும் குணம் இல்லாததாலும், செய்நேர்த்தியில்

குறைபாடு இருப்பதாலும் சில தோல்விகளைச் சந்திக்க நேரும். அப்படிச் சிறுசிறு தோல்விகளைக் கூடச் சமாளிக்க முடியாமல் துவண்டு போகும் மனமுடையவர்கள் நாளடைவில் இடையிலேயே விட்டுவிடுவார்கள். எதிர்பார்ப்புகள் உடனடியாக நிறைவேறாதபோது எளிதில் ஏமாற்றத்தைத் தழுவுவார்கள்.

இதைத்தான் **தாங்கும் ஆற்றல்** போதாமை என்கிறேன். மேலும் சிலரிடம் **பொறுமை** என்னும் பெருங்குணம் இருப்பதில்லை. இக்கட்டான தருணங்களில், இழப்புறும் நேரங்களில் பொறுத்திருக்கும் தன்மை அல்லது காத்திருக்கும் தன்மை குறைவாகவே இருக்கும். இப்படிப் பட்டவர்களால் தொடர்ந்து செயல்பட இயலாது.

தொடர்ந்து செயல்படத் தேவை: வளமையான மனம், உறுதியான மனம். இது இல்லாதபோது இடையில் தடை என்பது இயற்கை நிகழ்வாகிவிடும்!

ஆறாம் முட்டுக்கட்டை : பிறர் மனம் புரியாமை :

எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாய் இருப்பதில்லை.

அறிவு வேறாய், அனுபவம் வேறாய், திறமை வேறாய், மனோபாவம் வேறாய், மதிப்பீடு வேறாய், நம்பிக்கை வேறாய், விருப்பம் வேறாய், தேவை வேறாய் - நாம் உலா வருகிறோம். இதைத்தான் “ஐந்து விரல்களும் ஒன்றாய் இருப்பதில்லை” - என்னும் பழமொழி எடுத்துரைக்கிறது. **பிறர் நிலையைப் புரிந்து கொள்வதற்கே - தனி மனோபாவம் வேண்டும்.** அதற்கு தான் என்னும் ஆணவம் இல்லாதிருக்க வேண்டும். குறை காணும் மனோபாவம் இல்லாதிருக்க வேண்டும்.

நாம் ஒவ்வொருவருமே - பலரோடு பழகி உறவாட வேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கிறோம்.

வாடிக்கையாளர்களோடும், பணியாளர்களோடும் சக நண்பர்களோடும் மேலதிகாரிகளோடும் பங்குதாரர்களோடும் சமூகத்தில் பல்வேறு நிலைகளிலிருக்கும் பலரோடும் - நாம் அன்றாடம் இடைவிடாது இணைந்து செயலாற்ற வேண்டியிருப்பது நிதர்சனம். இத்தகைய கூட்டு முயற்சிகளின் போது மனதைக் குறிப்பால் புரிந்து உணர்ந்து செயல்பட்டால் வெற்றி பெறுதல் எளிதாகிவிடும்.

சிலரிடம் சில நேரங்களில் அனுசரித்தும், சில நேரங்களில் அதட்டியும், சில நேரங்களில் ஆறுதல் கூறியும், சில நேரங்களில் ஆலோசனைகள் வழங்கியும் சில நேரங்களில் அதிகாரம் வழங்கியும், சில நேரங்களில் அறிவுறுத்தியும் - பொருத்தமான அணுகுமுறையின் மூலம் செயல்பட்டால் நாம் ஈடுபட்டிருக்கும் செயலில் எளிதாய் வெற்றி பெற முடியும்.

என்னதான் இலக்கைக் குறித்தாலும், எப்படிப்பட்ட திட்டம் கைவசம் இருப்பினும், எவ்வளவு பொருள் வளம் இருப்பினும், எல்லாத்திறமையும் - கணிப்பொறியும் இருப்பினும், காரியமற்ற நல்ல மனோபாவம் கொண்ட மனிதர்கள் தேவை. எனவே மனிதர்களின் மீது கவனம் குவித்து - அவர்கள் நலனில் அக்கறை செலுத்தி அவர்களை முறையாகக் கையாண்டால் வெற்றி வாய்ப்புகள் அதிகமாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஏழாம் முட்டுக்கட்டை : பெருந்தன்மை இன்மை :

“செயற்கரிய செய்வர் பெரியர்” என்கிறார் வள்ளுவர்.

யார் பெரியர்? என்று பார்த்தால் பெரும் குணங்கள் கொண்டவர்களே பெரியர் ஆவர். பெரும் குணத்தையே பெருந்தன்மை என்கிறேன். பெருந்தன்மைகளாக நான் குறிப்பிடுவது....

நேசம், நேர்மை, நேரம் பேணுதல், நேர்த்தி காத்தல் என்னும் நான்கு பெரும் தன்மைகளோடு சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை,

உணர்ச்சிகளை சமமாகக் கையாளும் அறிவாற்றல் மற்றும் பணிவு, கனிவு, புன்னகை - போன்ற பரந்த மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடுகளால் - நமது மதிப்பு மற்றோர் முன் உயர்வடையும்.

இத்தகைய பெருந்தன்மைகளைப் பெறவேண்டுமெனில்...

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாமல், மனத்துக்கண் மாசற்றவராய் ஆதல் வேண்டும்.

இத்தகைய பெருந்தன்மையே ஒருவரின் பெருந்தனத்துக்கு ஆதாரமாகவும் அதுவே பெருமைகளுக்கெல்லாம் அடித் தளமாவும் அமைந்து சிறக்கும்.

எட்டாம் முட்டுக்கட்டை : தன்னை அறியாமை :

ஒருவர் உலக அரசியலில் வல்லவராய் இருப்பார்.

தகவல் களஞ்சியமாகத் திகழ்வார். புற உலகில் புகழ் மிக்கவராய் இருப்பார். ஆனால் “தான் யார்?” - என்னும் விழிப்புணர்வு அற்று இருப்பார். இதனால் முழுமைபெற முடியாமல் அடிக்கடி தடுமாறும் நிலையில் இருப்பார்.

“தன்னை அறிதல்” - என்பது மற்றவற்றை அறிவதைப் போன்று சுலபமானதல்ல. தனித்திருந்து தன்னை நோக்கித் தன் மனதைச் செலுத்தி, தனது பலமெது - தனது பலவீனமெது என ஆய்ந்து தனது திறமைகளையும் தகுதிகளையும் வளர்த்துக் கொண்டு - தனது ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் தனது இலக்கைக் குறித்துக்கொண்டு தன்னம்பிக்கையோடு நடைபோடுபவனே தன்னை அறிந்தவனாகிறான்.

ஒரு விதையானது - தனக்குள் புதைந்திருக்கும் விருப் பத்தை உணர்ந்து கொள்வதைப் போன்றதே தன்னை அறிவது என்பதாகும். பலவீனங்களைக் குறைத்து - பலத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும்போது அவன் முழுமையை நோக்கி நகர்பவனாக மாறுகிறான். இன்றைய மனிதனே - நாளைத் தனது

வளர்ச்சியைத் தீர்மானிப்பவனாக செயல்படுவதற்குத் “தன்னை அறிதல்” மிகவும் அவசியமாகிறது. தன்னை அறிந்த ஒருவனுக்குத் தரணியை ஆள்வது எளிதாகிவிடும்!

ஆக... மேற்கண்ட எட்டு முட்டுக்கட்டைகளையும் அறிந்து புரிந்து உணர்ந்து தெளிந்து விட்டாலே... வெற்றியை நாம் நெருங்கிவிட்டோம் என்று பொருள்படும்.

வாருங்கள் தோழர்களே... முட்டுக்கட்டைகளைத் தகர்ப்போம்... தடைகளைத் தாண்டி முன்னேற்றம் காண்போம்.

தேவையும் - தேவையின்மையும்

ஓர் ஓவியம்

இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு வெள்ளைக் காகிதம் மாதிரி... அதில் எதுவும் இல்லாததுபோல் தோன்றினாலும் அதில்தான் எல்லாமும் இருக்கிறது.

தேவை எதுவெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டு அதற்கான கோடுகளையும் - பட்டைகளையும் - நெளிவு சுழிவுகளையும் தீற்றத் தொடங்கினால் தென்படுவதுதான் ஓவியமாகிறது!

அதாவது

தேவையானவற்றால் உருவாக்கப்படும் உருவே ஓவியமாய் காட்சியளிக்கிறது!

உள்ளத்தை - ஒரு வெள்ளைத் தாளில் இறக்கி வைப்பதையே ஓவியம்'' என்கிறோம். உள்ளிருப்பதை வெளிப்படுத்தி விடுகிறோம்... தேவையானவற்றைத் தொகுப்பதன் மூலம்.

ஒரு சிலை

இது வேறுமாதிரி... தேவையானது எதுவெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டு-

தேவையற்றவற்றை நீக்கிவிடும் முயற்சியின் விளைவு இது!

ஒழுங்கற்ற ஒரு பாதைக்குள் என்னென்னவோ ஒளிந்து கிடக்கிறது.

அதில் நமக்கு எது தேவையெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டு
- அதைக் கண்டெடுப்பதற்காக

தேவையற்ற பகுதிகளை உடைத்து அப்புறப்படுத்து
கிறோம். அப்புறப்படுத்தியபின் அகப்படுவதுதான் அற்புதமான
சிற்பம்!

**ஆக... தேவையானதை உணர்ந்து தெளிந்துவிட்டால்,
தேவையற்றவற்றை அகற்றி - உயிரோட்டமுள்ள
சிலையை உருவாக்கி விடலாமல்லவா?**

வாழ்க்கை முழுமையுமே - தேவையைப் பொருத்ததாகவே
அமைகிறது. நாம் நம் தேவைகளைத் தீர்மானித்துக் கொண்டே
சென்றால் போதும்... அவை நம்மைத் தீர்மானித்து விடும்!

சமையல்

பசி தீர்க்கவும் - ருசி சேர்க்கவுமான முயற்சிதானே!
சமையல்!

சமையல் உடலின் தேவை... இது ஒரு அடிப்படைத்
தேவை, உப்பு இல்லாவிட்டால் சாப்பாடு குப்பை. உப்பு
அதிகமாகிவிட்டாலோ - அது உபயோகப்படாத கடல்!

தேவையானதைச் சேர்த்து - தேவையற்றதைத்
தவிர்த்துவிடக் கற்கும் கலையே வாழ்க்கை. விருந்து மட்டுமல்ல;
மருந்தும் கூட நோயை எதிர்க்கத் தேவையான மூலிகைகளின்
சரிவிகிதக் கூட்டுத்தானே!

சங்கீதம்

சுரம்... சுதி... லயம்... தானம் - எனச் சிந்தையை
மயக்கவல்ல சில சூட்சுமங்களின் இரசிக்கத்தக்க கலவைதானே
இசை!

தேவைக்கதிகமான அதிர்வுகளால் அது இரைச்சலாகி விடும்.

தேவையான அளவைவிடக் குறைவாகி விடுமானால் - அது செவியையும் - சிந்தையையும் தொடாமல் செலவாகிப் போகும். வெற்று அடைவாகிப் போகும்ல்லவா?

உறவு

அறிவார்ந்த உணர்வுகளின் அளவான வெளிப்பாட்டால் வளரும் உன்னதமான மனிதகுலத்தின் தேவைதானே “உறவு” என்னும் சிறகு.

வாழ்க்கை

தேவையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேடலில்... தேவையற்றவற்றைப் புறக்கணித்துவிடும் பெருமுயற்சியின் வெற்றி விழா தானே வாழ்க்கை என்னும் கொண்டாட்டம்!

அதுமட்டுமல்ல.. விரும்பத் தகுந்த பழக்கவழக்கங்களின் வெளிப்பாடு தானே அது!

மகிழ்ச்சி

கவலை என்னும் வலைக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் மனதை விடுவித்துக் கொள்ள முயல்வதும் - மீண்டும் சிக்கிக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்குமான விழிப்புணர்வின் உச்சம் தானே மகிழ்ச்சி என்னும் மனநிறைவு!

சல்லடை

தேவையற்றவற்றை மட்டுமே சல்லடையில் தங்கி விடுகின்றன. தேவையான அளவுடையவற்றை மட்டுமே சல்லடைகள் வெளியேற அனுமதிக்கின்றன!

முறம்

சல்லடைக்கு எதிர்மறையானது முறம். முறமானது, தேவையானவற்றை மட்டுமே தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. தேவையற்றவற்றையெல்லாம் புறந்தள்ளி விடுகிறது. அதற்குத்தான் புடைத்தல் என்று பெயர்.

வேலி

தேவையானவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு முன்னால், கம்பியால், சுவரால் - சுற்றிலும் அமைக்கப்படுவது. அந்த வேலியைக் கடந்து- தேவையற்றவை உள்ளே வரமுடியாது.

கதவு

தேவையான போது அனுமதிக்கவும், தேவையற்றபோது தடுத்துவிடவும் அசையும் விதத்தில் அமைக்கப்படுவது.

அணை

போதுமான அளவைத் தேக்கிக் கொண்டு தேவையான அளவு நீரை மட்டும் விடுவிக்கும் மனித ஏற்பாடு!

வயல்வெளி

பயிரை மட்டும் வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சியில் களைகளைக் களைந்து விடும் இடம்.

தொழிற்சாலை

கச்சாப் பொருளைப் பயன்படுத்தி - பயன்மிக்க பொருள்களை உற்பத்தி செய்து - பயனற்ற கழிவுகளை ஒதுக்கி விடுவது.

எட்டிடிங்

தேவையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்துவிட்டு - மீதியை தயவு தாட்சண்யமின்றி வெட்டிவிடும் பணி... களையெடுக்கும் உழவனைப் போல!

ஒளிப்பதிவு

தேவையற்றவற்றை இருட்டடிப்புச் செய்துவிட்டு... தெரிய வேண்டியவற்றை - தெரிய வேண்டிய அளவு வெளிச்சமூட்டி திரையில் பதிப்பது... மக்கள் ரசிக்கும்படி... பிறைநிலா மாதிரி... கொஞ்சம் இருட்டு; கொஞ்சம் வெளிச்சம்.

கொசுவலை

சுவாசத்துக்குத் தேவையான காற்றை உள்ளே அனுமதிப்பதும், சுகாதாரத்துக்கேடான கொசுவைத் தடுத்து நிறுத்தி விடுவதும் வலையின் வேலை!

தரத்துறை

தகுதியான உற்பத்திப் பொருள்களை மட்டும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கும் உத்திரவாதம் தருவதற்கான ஏற்பாடு. இதன்படி தகுதியற்றவற்றை - குறைபாடுள்ள பொருள்களை நிராகரித்து விடும் உயர்தரப்பணியே தரத்துறையின் தலையாய பணியாகும்.

நேர்காணல்

நிபுணர்களையோ, வல்லுநர்களையோ, சாதனையாளர்களையோ, துறைசார்ந்த அதிகாரிகளையோ, அரசியல்வாதிகளையோ, மாணவர்களையோ, நேர்காணுவது அல்லது பேட்டி காணுவது என்பது அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கையை, உகந்த அணுகுமுறையை, நேர்த்தியான திறமையை - என உலகுக்குத் தேவையான தகவல்களை அரங்கேற்றச் செய்யும் முறைதானே நேர்காணும் என்பது!

மதிப்புரை / விமர்சனம்

கூர்ந்து பார்த்து குறிப்பிடத்தக்கதை, சிறந்ததை, இரசிக்கத்தக்கதை, வரவேற்கத்தக்கதை வெளிப்படுத்தித் தட்டிக் கொடுக்கவும், விரும்பத்தகாததை; வேண்டாததை;

எதிர்மறையானதைச் சுட்டிக்காட்டித் தட்டிக் கேட்கவுமான முறைதான் மதிப்புரையும் விமர்சனமும்... இது பத்திரிகையாளர்களின் ஆயுதமாகத் திகழ்கிறது...

தேர்தல்

தேசத்தின் தொகுதி மேம்பாட்டுக்குத் தகுதியான பிரதிநிதிகள் யார் யாரென தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து பார்த்துத் தேர்ந்தெடுத்து -

சட்டமன்றத்திற்கும் - நாடாளுமன்றத்திற்கும் அனுப்பி வைத்து நம்மை நாமே ஆளும் மக்களாட்சித் தத்துவத்தைக் காக்கும் தரம் காக்கும் தேர்வு முறைதானே “தேர்தல்” எனப்படும் அணுகுமுறை!

இலக்கணம்

இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமெனத்தீர்மானிக்கப்பட்டவற்றை வைத்துக்கொண்டு - “இருக்கக்கூடாது” - என எழுதப்பட்ட விதியைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் ஒரு கட்டுக்குள் அமைத்துக் கொள்ளப்படும் ஒரு வரையறைதானே “இலக்கணம்” எனப்படுகிறது.

விருந்தும் - மருந்தும்

தேவையான சுவையைக் கூட்டி வைத்தல் விருந்து எனப்படுகிறது.

தேவையான மூலிகைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்தால் அது மருந்து எனப்படுகிறது! - நோய் தீர்க்கிறது!

வர்த்தகம்

வாழத் தேவையானவற்றின் விற்பனையைத் தானே வர்த்தகம் என்கிறோம்...

இப்படியாக... மனித முயற்சிகளெல்லாமே...

தேவைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன... தேடல்கள், கண்டுபிடிப்புகள், கூட்டல்கள், கழித்தல்கள்.

பெருக்கல்கள், வகுத்தல்கள், என்னும் கணிதம் முதல், ஆன்மீகம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம், குடும்பம் என்னும் அனைத்துப் புனிதங்களும்...

தேவைகளின் பல்வேறு வடிவங்களாகவே பிரபஞ்சம் எங்கும் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன.

தெய்வத்தின் அவதாரம்போல!

சூப்பர் மார்க்கெட்

இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட். அதுவும் மினி மார்க்கெட் அல்ல; மெகா சூப்பர் மார்க்கெட்! இங்கு இல்லாததே இல்லை. ஆனால் நமக்குத்தான் நமது தேவை எதுவெனச் சரியாகப் புரியவில்லை. நாம் நமது தேவையை உணர்ந்து, “விழி திறந்து பார்த்தால்” - நமக்குத் தேவையானவை தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டே தீரும்.

இந்த சூப்பர் மார்க்கெட்டில் “அது” எங்குள்ளது எனத் தேடி நடக்கத் தொடங்கினால் போதும், அது நம்மை நோக்கி நெருங்கத் தொடங்கி விடும்!

எனவே...

ஒன்றை மட்டும்

எப்போதும் நாம் நம் மனதில் - நினைவு கொள்ள வேண்டும்.

நமக்குத் தேவையானது எதுவாயினும் அது இங்கேயே இருக்கிறது.

அதைக் கண்டெடுக்க வேண்டுமெனில் நமக்கு நம் தேவை எதுவெனல் பிடிபட வேண்டும்.

தேவை பிடிபட்டால்... தேடல் தொடங்கும். தேடல் தொடங்கிவிட்டால்... அதுவும் தீவிரமாய் நடக்கத் தொடங்கி விட்டால் தீர்வு கிடைத்தே தீரும்!

தீர்வின் திசை... தேடலின் தீவிரத்திற்கேற்ப
துரிதமாய் தென்படும்!

**தங்களின் தேவையைத் தீர்மானித்துக் கொண்டவர்களே
வரலாறு படைத்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.**

ஒருவரால் உணரப்படும் தேவையே... அவரது இலக்காக
மலர்கிறது.

அந்தத் தேவையே - தேடலைத் தொடங்குவதற்கான வித்தாக
மாறுகிறது

அந்தத் தேடலே - தீர்வைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்கிறது.

தீர்வைத் தேர்ந்தெடுத்ததும் வாழ்க்கையே திருவிழா
கொண்டாட்டமாக மாறிவிடுகிறது அல்லவா?

உணரப்பட்ட தேவையே - உள்ளத்தில் எரியும் அக்னி
யாகப் பதுங்கியிருந்து பெரும் உந்து சக்தியாகச் செயல்படுகிறது!

காந்தியால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
பாரதியால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
லிங்கனால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
தெரசாவால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
அருந்ததிராயால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
பி.டி. உஷாவால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
பில்கேட்ஸால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
சச்சினால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
பெரியாரால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது

அம்பேத்காரால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
யாசர் அராஃப்டால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
எடிசனால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
கொலம்பஸால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது
அப்துல் கலாமால் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது

இப்படி... உலகம் முழுவதும்... பல கோடி இதயங்களால் -
பல கோடி தேவைகள் - தனியாயும் - அணியாயும் உணரப்
பட்டு... ஊர்வலம் வந்து உய்வு பெற்றிருக்கின்றன! உலகம்
உயர்வு பெற்று வருகிறது.

வள்ளுவர் மிகவும் தெளிவாகவே கூறுகிறார்...

**“செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க
செய்யாமையானும் கெடும்”**

செய்யக் கூடாதவற்றைச் செய்வதாலும் - வாழ்க்கை
கெட்டுவிடும்; செய்ய வேண்டுபவற்றைச் செய்யாமல் விட்டு
விட்டாலும் வாழ்க்கை கெட்டுவிடும் உண்மைதானே... இதில்
சிக்கல் என்னவென்றால்...

செய்ய வேண்டியது எது? செய்யக் கூடாதது எது? -
என்னும் தேவையை

உணரக் கூடிய தெளிவுதான் தேவை! அல்லவா?

“தேவை எது?” - என்னும் தெளிவிலேயே “தீர்வு”
உறைந்திருக்கிறது. எனவே... நாம் ஒவ்வொருவரும்

**தேவையை உணர்வோம்!
தீர்வைக் கண்டெடுப்போம்;
திருவிழா காண்போம்!**

தேவை புத்துலகு!

புத்துலகுக்குத் தேவை... மூன்று புதுமைகள்...

- (i) புதிய பார்வை
- (ii) புதிய வார்த்தை
- (iii) புதிய வாழ்க்கை!

புதிய பார்வை :

மாற்றங்களின் அணிவகுப்பாய் காட்சி தரும் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கணமும் - புதிய பார்வைகளாலேயே அலங்கரிக்கப்படுகிறது. புதிய பார்வை இல்லாத இடத்தில் அலுப்பும், சலிப்பும், வெறுப்பும், விரக்தியுமே மீந்து நிற்கிறது!

புதிய பார்வையால் மட்டுமே அதிவேகமாக விரையும் வாழ்வில் புத்துணர்ச்சியையும் - புதுப்பொலிவையும் வழங்க முடியும்.

புதிய வார்த்தை

புதிய பார்வை கொண்டவர்களால் மட்டுமே புதிய வார்த்தைகளை பூமிக்கு வழங்க முடியும்... அருமையான வார்த்தைகள் பல... பழகப் பழகப் புளித்துப்போய் வலுவழிந்து கிடக்கின்றன... அதனால்தான் “நாணயம், நேர்மை, உண்மை” போன்றவை நலிவுற்றுக் கிடக்கின்றன. எனவே புதிய வார்த்தைகளால் மட்டுமே புத்தெழுச்சியை வழங்கி புதிய வாழ்க்கைக்கான திறவுகோல்களை - இளைய மனங்களில் புகுத்த முடியும்! இளைய மனங்களில் இனிமை நிறையும்போதுதான்... புதிய வாழ்க்கை பூத்துக் குலுங்க முடியும்!

**தேவை
புதிய திருவிழா...
புதிய பண்டிகை!**

புதியன புகுத்தி - பழையனவற்றைக் கழித்து விடும்
தமிழரின் “போகி”தான், புதிய உலகைக் காண விரும்பும்
புதியவர்களாகிய நமது திருவிழாவாகப் புனித
பண்டிகையாக ஒளிர முடியும்!

**ஆண்டுதோறும் ஒருமுறை
கொண்டாடப்படும் “போகி” போதாது!
தினந்தோறும் பிறந்து கொண்டாடினாலும் போதாது!!**

**கண்மூடித் திறக்கும் கணந்தோறும் வேண்டும்
களிப்புறும் “போகி”**

வேண்டாதவை போக்கி
வேண்டியவற்றை ஆக்கும்
“போகியே”

நம் திருவிழாவாக வேண்டும்!
போகி கொண்டாடி... கணந்தோறும் புதிதாய் பிறக்கும்
புதியவர்களாய் நாம்
மாறுவோம்!

அதுவே
உலகத் தமிழர் யாவார்க்கும் உயர்வு தரும்
உன்னதமான திருநாளாகும்!

**புதியவர்களை நோக்கி
சில...
புதிய வினாக்கள்!**

நாம் நம் “தேவையை” உணர்நதிருக்கிறோமா?

நாம் “அச்சமின்றி” வாழ்கிறோமா?

நாம் “பரிபூரண நம்பிக்கையோடு” நடைபோடுகிறோமா?

நாம் நமக்கே “உண்மையாக” இருக்கிறோமா?

நாம் நம்மை “ஏற்றுக்” கொண்டிருக்கிறோமா?

நாம் நம்மை “நேசிக்கிறோமா?”

(நேசித்தல் என்பது நிகழ்ந்து கொண்டே இருப்பது; அது வெறும் கொடுக்கல் வாங்கல் அல்ல)

நாம் நம் வாழ்வை “அனுபவமாக” உணர்கிறோமா?

நாம் நம் “அளவை” அறிந்திருக்கிறோமா?

நாம் மன்னிக்கும் “பக்குவம்” பெற்றிருக்கிறோமா?

நாம் நடத்துவது “பயணமா?” “பந்தயமா?”

நமக்குத் தேவை “மகிழ்ச்சியா?” “வெற்றியா?”

நாம் நம் “மனதைத் திறந்திருக்கிறோமா?”

நம்மை நமக்குத் “தெரிகிறதா?”

இவை வெறும் வினாக்களல்ல.. அத்தனையும் நம் தேவையை நமக்கு உணர்த்தும் திறவுகோல்கள்! விடைதேடிப் பாருங்கள்!

புதிய பார்வைகள் பிடிபடும்; பிறகென்ன புதிய வார்த்தைகள் பிறக்கும்... பிறகென்ன... புதிய வாழ்க்கைக்கான தடைகள் யாவும் நீங்கி “தன்னாளுமை” பெற்று உயர்வை நோக்கி நடைபோடுவோம்!

நிறைகுறை நிறைந்த அரைகுறைகள் நாம்!

நாம்

நிறைவுறத் தேவை...

சில

வரைமுறைகளும் - வரையறைகளுமே!

இதோ... அதற்கான
புத்தம் புதிய ஆத்திச்சூடி!

அச்சம் அவி
ஆர்வம் அறி!

இலக்கைக் குறி
ஈடுபட்டு எறி!

உன்னை உணர்
உளக்கம் பெறு!
எண்ணம் உயர்த்து
ஏற்றம் காண்!

ஐயம் தெளி
ஒன்றிலிரு! ஒன்றிவிடு!

ஓய்வு கொள்
ஒளவை பழகு!

அஃதே... புத்துலக வரைமுறை!

★ ★ ★

உலக அரங்கில்

“இந்திய முத்திரை” ஒளிர்ந்த தேவை :

நமது முரண்களை நாம் உணர்தலும் - உடன்படுதலும்!

கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள்

- ★ நம்மைப் போல இருக்கிறோமே அன்றி - நாம் நாமாக இருப்பதில்லை.
(போலியாக மாற விழைகிறோம். அசல்களாக வாழ முனைவதில்லை)
- ★ நமது தேவைகள் பொதுவாக இல்லை. ஆகவே நமது இலக்குகளும் ஒன்றாக இல்லை.
- ★ நாம் இலவசத்தில் பரவசமடைகிறோம்... இறுதியில் விலை மதிப்பவற்றை இழந்து நிற்கிறோம்.
- ★ நாம் நடைமேடைகளில் பேரம் பேசுகிறோம். ஆனால் தங்கக் கூண்டுகளினுள் விலை போய் விடுகிறோம்.
- ★ நாம் பிறரைப் பிரதிபலிக்க முயல்கிறோமே அன்றி - நாம் நம்மைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள முனையவில்லை.
- ★ நாம் பக்கத்திலிருக்கும் மனிதரைப் பாராட்டுவதில்லை, மாறாக தூரத்திலிருப்பவனைத் தூக்கிக் கொண்டாடுகிறோம்.
- ★ நாம் போதிய பயிற்சி செய்வதில்லை. ஆனாலும் “வெற்றிக் கோப்பை”க்கான கனவுகளில் மிதக்கத் தவறுவதில்லை.

- ★ நாம் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், **பரிமாறிக் கொள்வதில்லை.**
- ★ நாம் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறோமே அன்றி **பார்வையைக் குவிக்கவில்லை (Focus)**
- ★ நாம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறோம், பயணிக்கவில்லை. ஏனெனில் நாம் அடைய வேண்டிய திசையை அறியவில்லை.
- ★ நம் **பார்வையின் மீது - பார்வையை குவிக்கும் முயற்சியையே புதியபார்வை** என்கிறேன்.
- ★ நமது **ஆர்வம்** எது? நமது **தேவை** எது? என இன்னும் அடையாளம் காணாமல் இருக்கிறோம்.
- ★ எடுத்துக் கொண்ட பணியில், **அக்கறையும், ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்புத் தன்மையும்** நம்மிடம் குறைவாகவே இருக்கிறது.
- ★ தனியாய் இயங்கும் போதுள்ள செயல்திறனை விட **அணியாய் இயங்குகையில்** அது குறைந்து விடுகிறது - (இது அணியாய்ப் பணிபுரிவதன் கொள்கைக்கே விரோதமானது.)
- ★ **தன்னாளுமை** குன்றி இருப்பதாலேயே இன்னும் நாம் முழுமையான விடுதலை பெறாதிருக்கிறோம்.
- ★ சத்தியம் செய்கிறோம், சத்திய வார்த்தைகள் குறித்துப் பேசுகிறோம். ஆனால் அவற்றை சாத்தியப்படுத்துவதற்குப் பெரிதாய் முயற்சி மேற்கொள்வதில்லை. (போதிய முயற்சியின்றியே அவை முடியாதவை என்னும் முடிவுக்கு வந்து விடுகிறோம்.)

- ★ **முன்னிற்றல் (Initiativeness)** போதாமையால் முடங்கிக் கிடக்கிறோம். யாரேனும் வந்து எழுப்பப்படும் என்று, இருந்த இடத்தில் இருந்தபடியே காலம் கழிக்கிறோம். (பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது? என்னும் நிலை)
- ★ நம் இயலாமைக்கும், முயலாமைக்கும், வெகு எளிதாய் மற்றவரைக் குறை சொல்கிறோம்.
- ★ சுயநலமும், சோம்பலும் நம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதை உணராமல் இருக்கிறோம்...
- ★ வெகு எளிதில், குறுகியகாலத்தில், பெரும் பலனை எதிர் நோக்குகிறோம்... எனவே வெகு எளிதிலேயே சோர்ந்து போகிறோம்.
- ★ **உழைப்பென்பது** - “தற்காலிக முயற்சி” என்று கருதுகிறோம். நம் உயர்ச்சிக்கு அது ஒரு தொடர்பயிற்சி - என்பதை உணராதிருக்கிறோம்.
- ★ மன மலர்ச்சியே - மனித இன வளர்ச்சி அல்லவா? - மனித வளர்ச்சியே - ஒரு மண்ணின் வளர்ச்சி - அல்லவா? இதை உள்ளூற உணர்ந்து தெளிவோமா?
- ★ நம் ஏழ்மைக்கும், வறுமைக்கும், தீண்டாமைக்கும், வேலை இன்மைக்கும் நம் அறியாமையே மூலகாரணமாய் இருக்கிறது.
- ★ **நமது படிப்பு** - பிழைப்புக்கு உதவியாயிருக்கிறதே அன்றி சமூக மேம்பாட்டுக்கும், பண்பாட்டுக்கும் ஏதுவானதாய் இல்லை.
- ★ நமது **எதிர்பார்ப்புகள்**, அளவுக்கு அதிகமாக இருப்பதால், **ஏமாற்றங்கள்** அதிகமாகி வெகு விரைவிலேயே - நம்மில் பலரும் விரக்தி நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறோம்.

- ★ நாம். “வைத்தால் குடுமி, அடித்தால் மொட்டை” என்று எல்லைகளின் விளிம்புகளிலேயே நிற்கிறோமே அன்றி “சரியான அளவை” அறியாமல் இருக்கிறோம்.
- ★ நலம் விளைவிப்பது “தன்முனைப்பு.” தீமை விளைவிப்பது “ஆணவம்.” நம்மில் பலருக்கும் தன்முனைப்பை விட ஆணவமே அதிகமாக இருக்கிறது.
- ★ கணிப்பொறியும் கண்ட பின்னும், நம் ஒவ்வொரு வரிடையேயும் - ஏராளமான **இடைவெளி இருக்கிறது..** இடைவெளி குறைய வேண்டுமெனில், நமது பார்வை விரிய வேண்டும்.
- ★ நம்மிடம், தேவைகள் நிறைந்திருப்பதைப் போலவே, திறமைகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் **தேவைக்கேற்ற திறமையும், திறமைக்கான தேவையும்** - பற்றாக்குறையாகவே உள்ளன.
- ★ தலைமையேற்கத்தக்க நல்ல **முன்னுதாரணங்கள்** நம் மிடையே மிகக் குறைவாகவே உள்ளன.
- ★ நம்மில் பலரின் பலவீனங்களை, தமது பலமாக மாற்றிக் கொண்டு - நிலைமைகளைத் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் **சுயநலமிகள்** மிகுந்து காணப்படும் அவலநிலை இங்கே நிலவுகிறது.
- ★ நம்மில் பலரின் மனமும் ஒன்றி, அத்தனை மனமும் ஒன்றாகித் ‘**திறந்த ஆகாயம்**’ போல் விரிந்து ஒருங்கிணையும் நாளில் - நம்மால் வல்லரசாகி வெல்ல முடியும்.

ஆசிரியரின் பங்களிப்புகள்

“தன்னாளுமை” மேம்பாட்டு நூல்கள்

- ★ புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை, புதிய வாழ்க்கை
- ★ ஏக்கங்கள்
- ★ 3-சுவாரசியங்கள்
- ★ தூண்டில்கள்-100

“கவிதை” நூல்கள்

- ★ நடந்து காட்டும் மிதியடி
- ★ செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகள்
- ★ முற்றத்தில் வானம் (ஹைக்கூ)
- ★ சஹாராவில் செண்பகங்கள்

பயிலரங்குகள் - பட்டறைகள்...

- ★ “தன்னாளுமைப் பயணம்”
- ★ “தனியனல்ல நீ... தரணியன்”
- ★ “உரையாடு - உறவாடு - உன்னதம் காண்”
- ★ “அணியாய் பணிபுரிவோம்; கனி பறிப்போம்”
- ★ “ஊக்கம் பெறு; தேக்கம் அறு; ஆக்கம் புரி!”
- ★ “தேவைகள் - திசைகள் - தீர்வுகள்!”
- ★ “புதிய பார்வைகள்... புதிய பாதைகள்”
- ★ “கனவுகளை நனவாக்குவோம்”
- ★ “முடிவெடுப்போம்; சிக்கல் தீர்ப்போம்”
- ★ “தடைகளைத் தகர்ப்போம்; சவால்களைச் சந்திப்போம்”

இன்னும் பல...

ம.திருவள்ளுவர்

பொறியாளர்
மனித வள மேம்பாட்டுப் பயிற்சியாளர்
குடும்பநல ஆலோசகர்

நோக்கம்

மதிப்புடலின் மூலம் இனிமை காணுதல்

கொள்கை

மனிதவளமே மண்ணின் மகத்தான மூலதனம்

கோட்பாடு

புதிய பார்வை-புதிய வார்த்தை-புதிய வாழ்க்கை

நம்பிக்கை

மண்ணால் அல்ல மனோபாவத்தாலேயே ஆகிச்
சுழல்கிறது இந்த பூமி

முடிக்கம்

வல்லமை பெறட்டும் இந்தியர்
வலலரசாகட்டும் இந்தியா

ஆதங்கக் கேள்வி

தேவைகள் தீராத தேசத்தில்
வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏன்?

இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவா
எட்டு நூலகளை எழுதி வாசகர்களிடையே
மிகுந்த பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறார். இவரின்
இந்த நூலும் வாசகர்கள் வாழ்வியல
மேம்பாட்டுக்கு வழிகாட்டும்
என்பதில் ஐயமில்லை

இது ஒரு கற்பகம் புத்தகாலயம் வெளியீடு

